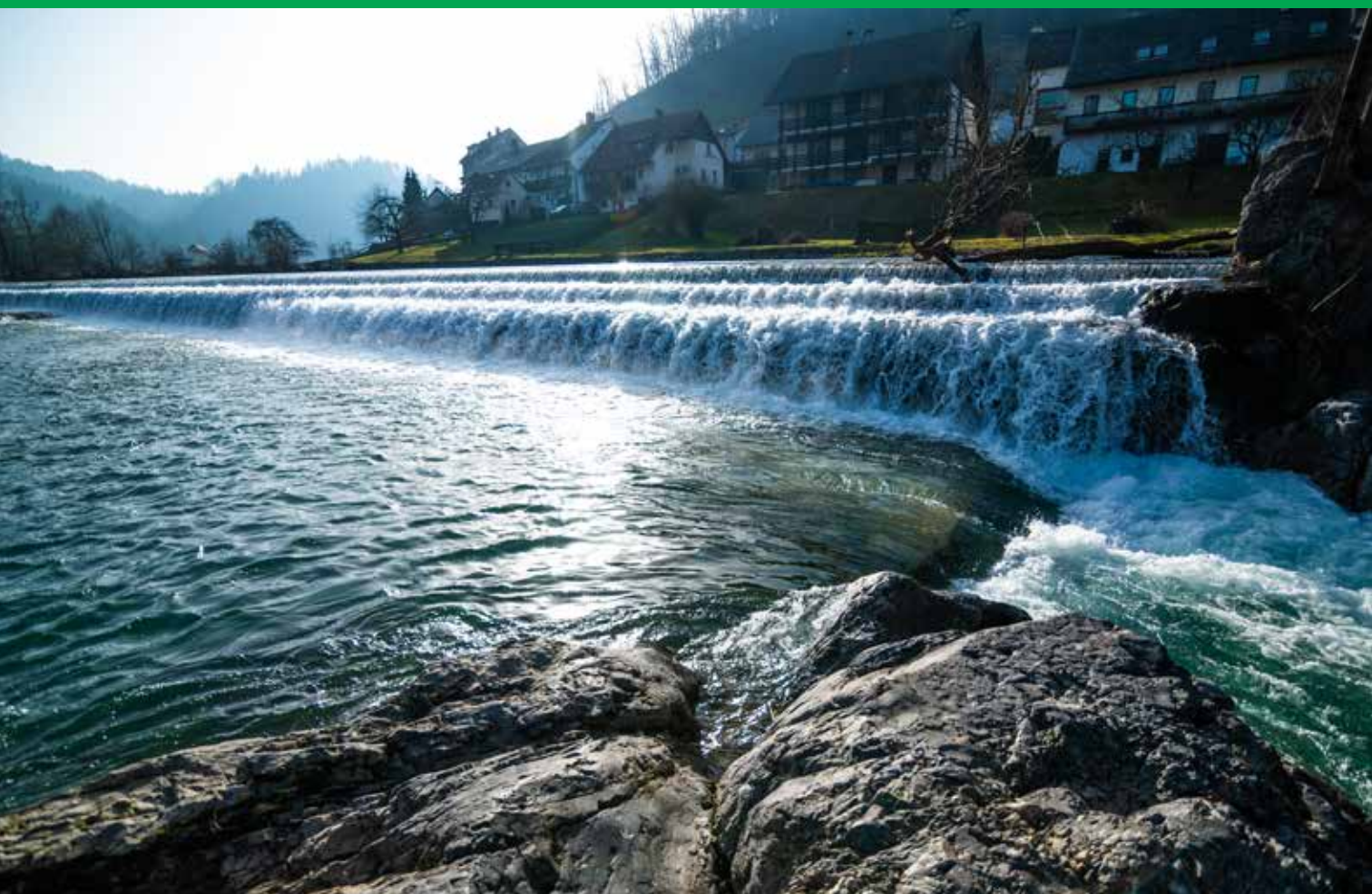

25 let

Loški utrip

Marec 2021 | številka 293 | leto 26 | 13.700 izvodov

LESENA IN
ALU/LES OKNA
VHODNA VRATA
ZA HIŠE

LESKO
okna - vrata Žiri

LESKO Žiri d.o.o., Pot v Skale 10, 4226 Žiri
04 510 50 50 | www.lesko.si | info@lesko.si

 DODATNI POPUSTI
za opremo CELOTNEGA DOMA

 SINT
SODOBNI INTERIERI

pohistvosint.si

topdom
dom trade

Gradbena
sezona
je pred vrati!

EKIPA DOM TRADE VAS PRIČAKUJE

W • www.domtrade.si

Žabnica, T•04 2319 200 / Lesce, T•04 5302 230 / Kranj, T•04 2010 002

Vrtni center
EURO GARDEN
V harmoniji z naravo

PRIPRAVLJENI
NA
POMLAD

PE Dobrova
Podsmreka 7b
1356 Dobrova
01 24 25 100

PE Krško
Cesta krških žrtev 147
8270 Krško
07 49 88 385

ODPRTO

**IZBRANO
ZA VAS**

MOTorni PREKOPALNIKI

VEČ KOT
60 SORT

VELIK IZBOR
SEMENSKEGA KROMPIRJA

SUPER
CENE

ROČNO VRTNO ORODJE

SPLETNA TRGOVINA
www.eurogarden.eu

Hudičeva brv v Puštal, Škofja Loka.
(Foto: Boštjan Dolinar)

Loški utrip – glasilo, ki izhaja na območju občin: Škofja Loka, Železniki, Gorenja vas - Poljane, Žiri, delno Kranj. Izhaja od avgusta 1996.

Naklada: 13.700 izvodov.
Izhaja mesečno, gospodinjstva ga prejemajo brezplačno.

Glavni in odgovorni urednik:
Franci Bogataj

Naslov uredništva:
p. p. 129, 4220 Škofja Loka
tel.: 04 515 58 80
faks: 04 515 58 88

Izdaja:
FREISING, d. o. o., Mestni trg 20,
4220 Škofja Loka

Elektronski naslov uredništva:
bogataj@freising.si
Najavo kulturnih prireditev sprejemamo do 25. v mesecu. Prispevkov in fotografij ne vračamo, če to ni izrecno naročeno!

Oblikovanje in prelom: Mateja Štruc, s. p.

Oblikovanje oglasov:
DECOP, d. o. o.,
Železniki (04 510 16 20)

Vsi reklamni oglasi so avtorsko delo izdajatelja, zato se objavljane enakih oglasov v drugih medijih (delno ali v celoti) zaračuna po ceniku DOS-a!

Uredništvo

Franci Bogataj,
glavni in odgovorni urednik
bogataj@freising.si

Lektura: Tina Benedičič

Lektoriranje oglasnih sporočil je v domeni oglaševalcev.

Oglasno trženje:
Žiga Jeraša
041 233 350, utrip@freising.si

Nina Mrak
04 51 55 889, marketing@freising.si

Kazalo

- 4 Edinost, sreča, sprava k nam naj nazaj se vrnejo ...
- 4 Občina Žiri ima med gorenjskimi občinami najmanj aktivnih okužb s covidom-19
- 5 Zaradi globalizacije se virusi hitreje širijo
- 6 Velika verjetnost je, da človek vsaj enkrat v življenju doživi močnejši potres
- 7 Civilno zaščito zaradi podnebnih sprememb najbrž čaka veliko dela
- 8 Po načrt za hišo k arhitektu, na operacijo h kirurgu
- 9 Nekdanji hišnik postal prostovoljec leta
- 9 Na Loškem najnižja brezposelnost v gorenjski regiji
- 10 V knjigi tudi pričevanja o drugi svetovni vojni
- 12 Donacija loškega podjetja
- 13 V knjigi popisal zgodbi o dveh pomorskih letalcih
- 14 Martin Eniko in *Guinnessova knjiga rekordov*
- 15 Ene od najstarejših fotografij akta na Slovenskem
- 16 Močno verjamem v sodelovanje in prijateljstvo
- 18 Vladimir Ahlin – Premetovc je stregel tudi Charlieju Chaplinu
- 21 Rad bi odkril svet
- 22 Strelesko društvo Lotrič Železniki se seli v kinodvorano na Češnjici
- 23 Pokal Loka bo marca na Soriški planini
- 24 **Razpisi delovnih mest**

Edinost, sreča, sprava k nam naj nazaj se vrnejo ...

S Prešernovo Zdravljico oziroma z delčkom nje, s slovensko himno, se je začela proslava kulturnega praznika V Škofji Loki. Tokrat nekoliko drugače, na Loškem odru, za občinstvo pa samo preko spleta. Ogled je še vedno možen na družbenih omrežjih Občine Škofja Loka.

Glasbeni program tokratne prireditve sta sooblikovala **Tara Oblak** in **Tilen Draksler**, ki tudi sicer sodelujeta z Loškim odrom, ki je ob Občini Škofja Loka letos organiziral slovesnost ob kulturnem prazniku. Nekaj uvodnih besed je na prireditvi izpostavil župan **Tine Radinja**, ki je poudaril pomen kulture v naši občini, v kateri delujejo številne organizacije, društva, posamezniki in posameznice, ki soustvarjajo umetniški prostor. Župan se je zahvalil prav vsem. Med drugim pa je izpostavil še pomembnost kulture dialoga, izrečene misli, sporočanja tistega, kar čutimo. Vse to namreč gradi našo skupnost. Škofja Loka je mesto kultu-

»Kultura gradi naše medsebojne odnose, tke niti naših razmerij.«

re, naj bo tako tudi v prihodnje. Pomemben projekt v tem oziru je tudi Škofjeloški pasijon. Prav

režiser zadnjih uprizoritev **Milan Golob** je bil slavnostni govornik tokratne slovesnosti. Tudi

on je poudaril pomen kulture in gledališča oziroma ostalih vej umetnosti ter položil vsem na srce, da naj negujemo občutek do umetnosti, da se – ko bo to le mogoče – vrnemo v kulturne hrame in pozval vse, da naj si že na kulturni dan privoščimo nekaj, kar obogati naš duhovni horizont, denimo, da zgrabimo Prešernove *Poezije*, ki se nahajajo tam nekje med *Biblijo*, levo od *Ustave Republike Slovenije*, morda nekako bolj desno od *Norveškega gozda*, *Tujca* ali drugih umetnin, stvaritev duha, ki jih imamo na svojih knjižnih policah. Umetnost je tista, ki nas bogati, velikokrat pa nam nastavi tudi ogledalo. Na Loškem odru to vsako leto znova s pomočjo strokovnih sodelavcev počnejo izvrstni igralci. V kulturnem programu so se v kratkih intervjujih z voditeljem prireditve **Gašperjem Murnom**, članom Loškega odra, predstavili še nekateri člani ansambla Loškega odra **Petra Krančan**, **Matej Čujovič** in **Bojan Trampuš**. Ostale pa bomo, upam, da čim prej, gledali na odskih deskah. Vtisi s preteklih predstav v obliki fotografij, plakatov in kostumov so še vedno na ogled na Mestnem trgu, v Sokolskem domu Škofja Loka in v Oknu Loške hiše, kjer so postavljene priložnostne razstave.

K. Š.

Občina Žiri ima med gorenjskimi občinami najmanj aktivnih okužb s covidom-19

Podatki z dne 27. februarja o okuženih z virusom SARS CoV-2 kažejo, da je v vseh štirih občinah na Škofjeloškem v zadnjih treh tednih padlo število aktivno okuženih. Trenutno najboljšo epidemiološko sliko beležijo v občini Žiri, kjer imajo najmanjše število okuženih med vsemi gorenjskimi občinami.

Število aktivnih okužb po občinah znotraj UE Škofja Loka je bilo 27. februarja sledeče (v oklepaju je številka okužb konec januarja): občina Železniki 35 (56), občina Gorenja vas - Poljane 26 (61), občina Škofja Loka 133 (240), občina Žiri 5 (28). Kljub izboljšanim epidemiološkim razmeram v večjem delu države pa vodi svetovalne skupine za covid-19 **Bojana Beović** opozarja, da lahko prehitro in pretirano sproščanje ukrepov sproži tretji val epidemije.

Škofjeloška občina je v slabem mesecu skoraj razpolovila število aktivno okuženih s covidom-19. (Foto: Facebook stran Občine Škofja Loka)

**Loški utrip
lahko berete tudi
na spletu:
www.skofjaloka.si.**

Zaradi globalizacije se virusi hitreje širijo

Občinski svet Občine Škofja Loka je lani podelil bronasti grb Občine Škofja Loka infektologinji **dr. Bojani Beović** iz Retež za izjemno strokovno, pogumno in prizadevno vodenje strokovne skupine v vladnem kriznem štabu za boj proti epidemiji koronavirusa. Sogovornica je tudi nova predsednica Zdravniške zbornice Slovenije.

S kakšnimi občutki se spominjate koronskega leta 2020?

Z mešanimi občutki. Bilo je zelo težko leto, v katerem nam je določene stvari uspelo urediti, obvladati bolezen kar se tiče zdravljenja. Bolniki so bili namreč ustrezno obravnavani, ni nam zmanjkalo bolniških postelj. To je kar velik uspeh ob sicer skromnem slovenskem zdravstvu. Na družbeni ravni pa so zadeve potekale slabše. Gre za številne dejavnike, ki vplivajo na to, kako lahko epidemijo obvladamo. Spomladi, v strahu, da se nam zgodi italijanski scenarij, smo se poenotili, da so ukrepi namenjeni temu, da preprečimo širjenje okužb. Jeseni so sledili pandemska utrujenost pa različni interesi medijev, politike, influencerjev pa tudi občutki z vseh strani, da morda vendarle ni tako hudo. In zgodilo se je to, kar se je: ogromno število obolelih in umrlih. Zdravstvo je bilo dobro pripravljeno, saj je pri nas delež okuženih, ki so potem umrli za covidom-19, med nižjimi v Evropi.

Kaj je ta zdravstvena kriza kljub vsemu prinesla dobrega, pozitivnega za našo družbo?

Težave, na katere že dolgo opozarjamo, so se zdaj pokazale v najbolj izraziti luči. V zdravstvu nam manjka ustreznih kapacitet, materialnih možnosti pa tudi kadrovske smo na spodnjem robu. Vprašljiva je tudi razporeditev kadra. V tej krizi smo se povezali v zdravstvu po vsej državi in mislim, da bi bilo treba to sodelovanje med bolnišnicami ohraniti tudi v prihodnje. Da bi se bolj dogovarjali glede delitve dela, kar bi prispevalo k boljši obravnavi pacientov in boljši izrabi materialnih in kadrovskih sredstev.

V kolikšni meri je vlada doslej upoštevala predloge vaše strokovne skupine za covid-19?

Praktično vse. Kar se tiče zapiranja šol, smo bili s strokovne strani bolj pogumni kot vlada. Prvi glasovi, da bi bilo treba šole odpreti, so se pojavili že na vrhuncu epidemije, kar bi bilo res

Dr. Bojana Beović.
(Foto: Bor Dobrin)

nespametno. Treba je upoštevati različne dejavnike, ampak na koncu je vlada tista, ki prevzame odgovornost, ne stroka.

Na družbenih omrežjih je še vedno ogromno objav t. i. zanikovalcev virusa ali nasprotnikov ukrepov za zajezitev virusa. V kolikšni meri so po vaše ti ljudje odgovorni za slabo epidemiološko sliko v drugem valu?

Torej zanikovalcev tudi drugih bolezni in nasprotnikov cepljenja je vedno nekaj. Živimo v času res velikega napredka znanosti in tehnologije in razumljivo je, da vsi temu nekako ne morejo slediti, zato se postavijo v obrambno držo. Seveda posamezni primeri zanikanj pa lahko postanejo pomembni, ker se njihovo mnenje razširi po družbenih omrežjih, po drugi strani pa so bili ti ljudje deležni velike pozornosti s strani klasičnih medijev, kar je imelo dodaten slab vpliv. Dokler gre za ljudi, ki zares nimajo vedenja, kako potekajo virusne bolezni, je to pač reakcija, ki jo je treba razumeti. Imamo pa žal tudi skupino ljudi, ki so izobraženi na tem področju, tukaj pa gre bolj za namerno povzročanje škode. Zaradi takšnih mnenj se ljudje lahko ne držijo ukrepov, zato lahko pride do okužb in včasih tudi do usodnega izida.

Slišal sem, da ste zaradi svoje vloge v tej epidemiji prejeli tudi grožnje s smrtjo.

Ja, nekaj časa je bilo nekaj teh groženj. Vendar sem dobila bi-

stveno več podpore. Večina ljudi vendarle razume, za kaj gre, razumejo trud, prizadevanje stroke. Zaradi groženj sem bila nekaj časa tudi varovana oseba, nadzorovala me je policija. Občutek ob grožnjah zares ni prijeten, nisem si predstavljala, da lahko gredo nekateri ljudje tako daleč.

Kako lahko državljani sami okrepimo imunski sistem, da bomo odpornejši proti tem in tudi drugim virusom? Nekateri svetujejo kurkumo, ingver, vitamin D...

Najpomembnejše je, da se človek primerno prehranjuje. Z mešano prehrano, ki vsebuje vsa potrebna hranila. Drugo je dovolj gibanja, po možnosti zunaj, na svežem zraku. Ohranjanje v dobri telesni in tudi duševni kondiciji. Ti dodatki so bistveno manj pomembni.

Kako vidite prihodnost človeštva? Je to nova realnost? Z masko vsepovsod. Primerna medsebojna razdalja. Razkuževanje rok, predmetov. Tudi če ta virus na planetu izzveni, se bo lahko pojavil oz. ali bo ustvarjen nov hud virus.

Ne gre samo za viruse. Virusi se pojavljajo že daljši čas, skozi vso zgodovino. Tisto, kar je tukaj novo v sedanjem času, je globalizacija. Danes se lahko virus, ki zelo pogosto nastane na Kitajskem, kjer je velika gostota ljudi in živali, hitro razširi po celem svetu. Zato bo treba vedno biti pozoren na lastno zdravje, potrebna bo višja higienska raven (umivanje rok, razkuževanje, pozornost pri stiku s tujimi ljudmi, nošenje mask). To je nekaj, kar nas lahko čaka še kar nekaj časa.

Damjan Likar

Novi modeli aluminijastih ograj!

• **ALU OGRAJE**

• **PVC OGRAJE**

• **VRTNE IN BALKONSKE OGRAJE**
DVORIŠČNA VRATA • RAZLIČNE BARVE

.....

M: 040 568 000 | www.givos.si | info@givos.si

PRODAJA IZDELKOV: GIVOS d.o.o., SREDNJA VAS 73, 4208 ŠENČUR

Velika verjetnost je, da človek vsaj enkrat v življenju doživi močnejši potres

Lanskoletno priznanje župana občine Žiri je prejel **Damijan Govekar za dve desetletji požrtvovalnega in uspešnega dela ter vodenja Civilne zaščite Občine Žiri. V tem času je spoznal, da ima Slovenija precej dobro organiziran sistem civilne zaščite in gasilstva in da se v času ujm in izrednih razmer znamo povezati in stopiti skupaj.**

Damijan Govekar je po izobrazbi univerzitetni diplomirani inženir gradbeništva, poklicno pa vodja projektov in projektivnega biroja, v katerem se pretežno ukvarja s projektiranjem in načrtovanjem večjih infrastrukturnih objektov oziroma ureditev s področja nizkoogradnje. Poveljnik civilne zaščite v Žireh je bil od leta 2000 do konca leta 2019, ko je aktualnega župana **Janeza Žaklija** predvsem zaradi rednih službenih obveznosti prosil, da poišče zamenjavo zanj.

Na katerem področju, ki ga pokriva CZ, ste v občini Žiri imeli največ dela?

V Žireh smo v preteklosti največ težav imeli zaradi poplav, ki so pogojene s hudourniškim značajem reke Sore in njenih pritokov. Največja poplava je bila na območju Žirov in tudi širše (Polhograjsko hribovje, Ljubljana) leta 1926. Kar nekaj težav s poplavami pa smo imeli tudi po letu 2000. V preteklosti je bilo na področju poplavnarne varnosti Žirov že precej storjenega, ampak glede na to, da se spreminjata značaj in količina padavin in da je skrb za vzdrževanje vodotokov odvisna od države in za to namenjenih (preskromnih) finančnih sredstev, nikoli ne moremo biti povsem brezskrbni.

Nagrajenec Damijan Govekar. (Foto: Tanja Mlinar)

Kaj vam bo najbolj ostalo v spominu v teh dvajsetih letih vodenja CZ?

Prav gotovo mi bo v spominu najbolj ostalo leto 2014, ko smo na območju občine Žiri v februarju imeli uničujoči žled, v jeseni pa najhujše poplave. V času žleda so bile Žiri sicer za krajši čas odrezane od ostalega sveta, smo pa vseskozi imeli elektriko, ker so Žiri z daljnovodi napajane iz treh različnih koncev. Žiri namreč leži na stičišču treh slovenskih pokrajin (Gorenjska, Notranjska, Primorska), v preteklosti pa je bil v bližini tudi Rudnik urana Žirovski vrh. Glede na to, da smo v Žireh

takrat relativno hitro dokaj normalno funkcionirali, v sosednjih občinah in hribovskih zaselkih pa so imeli večje težave z napajanjem, zvezami in zagotavljanjem dostopov, smo koordinirali pomoč, ki je prišla z različnih koncev Slovenije in tudi tujine – npr. avstrijski gasilci, zagotovili smo nekaj generatorjev za bližnje zaselke, ki administrativno sploh ne ležijo v občini Žiri in niso bile v naši pristojnosti, ampak ležijo na območju sosednjih občin, celo regij. Ti kraji nekaj dni niso imeli dostopa do svojih matičnih krajev, zato so se oskrbovali preko Žirov, najprej so potrebovali generatorje, takoj zatem gorivo, nafto zanje. Vsak dan je bilo treba precej nafte v težkih, zelo neugodnih in nevarnih razmerah dostaviti do generatorja. Glede na to, da so zadeve trajale več dni, je bilo kar nekaj logistike, usklajevanj in težav povezanih s tem. Istega leta v jeseni smo v občini Žiri imeli tudi poplave, ki so na objektih in predvsem na infrastrukturi povzročile veliko škodo. Odnoslo je med drugim tudi most na cesti iz Žirov proti Vrhniku. Ker predmetni most vsakodnevno uporablja veliko ljudi oziroma so bili nekateri za-

selki zaradi tega tudi odrezani od občine Žiri, ga je bilo treba v čim krajšem času vzpostaviti nazaj v uporabo. S kar nekaj koordinacijami in usklajevanja nam je začasni most v samo nekaj dneh pomagala vzpostaviti Slovenska vojska, nato pa je bil v nekaj mesecih sprojektiran in izveden tudi že nov most.

Predsednik vlade je za letos napovedal vseslovensko protipotresno vajo. Menite, da se Slovenci znamo odzvati ob potresih?

Vsekakor menim, da bi se reakcij, pravih in preventivnih ravnanj ter reševanj morali učiti že v šolah, ampak ne samo v šolah, tudi kasneje in večkrat. Do zdaj je bil v Sloveniji najmočnejši potres v Idriji leta 1511, močan potres je prizadel tudi Ljubljano leta 1895. Prvi ima ocenjeno povratno dobo približno 500 let drugi okoli 100 let. Žiri in naše območje so precej blizu obema. Precej velika verjetnost je, da človek vsaj enkrat v življenju doživi močnejši potres. Da ustrezno ravnamo ob potresu, ki je stvar nenapovedanega in nepričakovanega kratkotrajnega dogodka in ki se lahko zgodi tudi in samo le enkrat v življenju, pa moramo imeti priučeno ravnanje in obnašanje v takem trenutku. Podobno po mojem mnenju velja tudi za razne prve pomoči v času raznih nesreč, srčnih zastojev in poškodb, ki so še pogostejše kot potresi in velika verjetnost pri tem je, da bomo morali pomagati prav svojim najbližjim. Večina ljudi se s tem sreča samo pri opravljanju tečaja prve pomoči, ko opravljajo voziški izpit, od tega pa je lahko preteklo tudi že več deset let. Običajno pa pri izrednih dogodkih nastopi tudi več stvari hkrati. Najboljše učenje so večkratne vaje, ozaveščanje, obveščanje in izobraževanje.

Damjan Likar

**DREVESNICA
ZAKOTNIK**

PRODAJA SADNIH SADIK
enoletnih, večletnih, starih in novih
odpornih sort jablan, hrušk, češenj,
višenj, sliv, breskev, nektarin,
marelic in jagodičevja.

**SVETOVANJE in
PREDSTAVITEV SORT**

TEČAJ REZI SADNEGA DREVJA

Dorfarje 32, Žabnica • www.drevesnica-zakotnik.com
GSM: 031/387-371, 041/916-611 • tel./faks: 04/51-33-313

Civilno zaščito zaradi podnebnih sprememb najbrž čaka veliko dela

Pavel Razložnik je lani prejel priznanje Občine Gorenja vas - Poljane za dolgoletno vodenje štaba Civilne zaščite Občine Gorenja vas - Poljane. V času njegovega poveljevanja štabu Civilne zaščite je občino prizadelo več naravnih nesreč, v katerih je bilo potrebno tudi ukrepanje Civilne zaščite.

Kaj vam pomeni občinsko priznanje?

Občinsko priznanje je ocena delovanja štaba, meni osebno pa prepričanje, da je prostovoljstvo družbeno priznано in cenjeno. Na tem mestu se predlagateljem iskreno zahvaljujem za priznanje. S ponosom gledam na prehojeno obdobje. Nikoli mi ni bilo žal časa, ki sem ga namenil prostovoljstvu in reševanju nastalih okoliščin. Vsega tega ne bi zmozel brez podpore družine.

Kaj vam bo najbolj ostalo v spominu v teh 24 letih vodenja CZ? Kaj je zaznamovalo vaš mandat?

V obdobju 24 let je bilo veliko nesrečnih dogodkov, ki so povzročili veliko strahu in materialne škode med prizadetimi občani. Občutek imam, da so bile elementarne nesreče po letu 2013 veliko pogostejše in tudi obsejnejše. Leta 2013 je izbruhnil največji gozdni požar na Kuclju, ki je zahteval gašenje s pomočjo helikopterja. Februarja 2014 je žledolom prizadel večje območje občine, ki je terjal veliko škodo v gozdovih, na infrastrukturi, porušena je bila stanovanjska hiša in poškodovano intervencijsko gasilsko vozilo. Jeseni so občino zajele katastrofalne poplave na območju Hotovlje in Žirovskega vrha. Škoda je nastala tudi drugje po občini. Na začetku je veliko dela zahtevala delitev sredstev z naslova zaščite in reševanja, ki so bila do leta 1994 v skladiščih takratne skupne občine Škofja Loka. Ureditvi dokumentacije – načrtov za zaščito in reševanje je sledilo redno ažuriranje podatkov o silah, ki so bile vključene v načrte ter ureditev skladišča. Veliko smo sodelovali z Upravo za reševanje in zaščito Kranj, stalno komunicirali z Regijskim centrom za obveščanje, bili prisotni na posameznih akcijah in vajah.

Najbolj stresne zgodbe iz vaše ga mandata?

Vsaka nesreča, ki povzroči materialno škodo, nehoti povzroča stres. Tako oškodovancem kot tudi meni osebno ni vseeno, ko ujme uničujejo stanovanjske prostore, infrastrukturo in naravo. V dolgem obdobju je bilo takih dogodkov veliko. Naj omenim le nekatere: požar stanovanjske hiše v Prelesju, reševanje zamašene kanalizacije na Gorenji Dobravi, kjer so gasilci z velikim naporom in v veliki nevarnosti skušali propust odpreti z iztočne strani. V času žledoloma se je veliko intervencij izvajalo sočasno, ko so drevesa pod težo snega in ledu padala na intervencijske poti.

Najbolj pozitivne zgodbe?

Žledolom je pokazal, kako smo pripravljeni na večje nesreče, tudi med prebivalci glede zalog hrane in življenjskih potrebščin. Spomnim se, da so že naslednji dan od posameznikov prihajali pozivi, da nimajo ničesar za prehranjevanje, saj trgovine niso bile oskrbovane. Ne dolgo zatem me je poklical prebivalec s tega območja z novico, da pri njih doma že pečejo kruh in da je na voljo tudi za druge. Slovenska vojska je obljubila pomoč pri popravilu električnih vodov, pa sem jih celo dopoldne čakal. A glej ga zlomka, oni so čakali v vojašnicah, saj niso dobili potrdila iz Ljubljane, da lahko odidejo na teren. Jeseni, istega leta, ob velikih poplavah pa se je vojska hitro odzvala. Vojaki so prišli pravočasno, skladno z dogovorom, ter pomagali. Krajani so jim bili izjemno hvaležni.

Kako ste zadovoljni z novim vodstvom občinske CZ?

Štabu CZ želim uspešno delo. Glede na podnebne spremembe jih očitno čaka veliko dela.

Kako bi bila videti Slovenija, če

Pavel Razložnik je 24 let vodil Civilno zaščito Občine Gorenja vas - Poljane.

bi politiki tako dobro sodelovali med seboj, kot sodelujejo vsi deležniki pri naravnih in drugih nesrečah?

Med sodelovanjem, po vaše, med enim in drugim ne vidim velike razlike. Razhajanja med politiki niso od danes, prisotna so od nekdaj. To je možno razbrati iz pisnih virov, ki so na voljo vse od 16. stoletja dalje. Še posebno zanimivo je pisanje lokalnega časopisja po drugi svetovni vojni, tu imam v mislih odnose med ljudmi, ki se do danes niso veliko spremenili. Pri tem ne vidim veliko ovir za sodelovanje pri reševanju in pomoči, saj je število tistih, ki želijo res pomagati, še vedno veliko.

Damjan Likar

ROLETE

www.akrol.si

ŽALUZIJE

IZDELAVA IN MONTAŽA SENČIL, POPRAVILA ROLET IN DRUGIH SENČIL

- Rezervni deli za žaluzije, rolete in ostala senčila
- Rolete
- Komarniki
- Notranje žaluzije

- Zunanje žaluzije
- Garažna rolo vrata
- Pliseji
- Lamelne zavese
- Panelne zavese
- Duo roloji

TOMAŽ KOSEC s.p.
 Prešernova cesta 8, 1234 Mengeš
GSM: 041/662 483, www.akrol.si

Po načrt za hišo k arhitektu, na operacijo h kirurgu

Groharjevo naselje je prijetno naselje iz sedemdesetih. Ima veliko odprtega javnega prostora, dovolj svetlobe, zelenja v izobilju. Os naselja je pešpot, kjer na eni strani pogled zajame vrh Košute v Karavankah in na drugi strani Loški grad. Pešpot mehko deli naselje na radialno nizane vrstne hiše na eni ter stanovanjske bloke na drugi strani. Logondrov kip slikarja, ki je impresije iskal tod okrog in katerega ime nosi naselje, je pomensko logično postavljen na samo izhodiščno točko naselja. Če upoštevamo, da so v času projektiranja Groharjevega naselja veljale drugačne tehnične zahteve za načrtovanje in je bila organizacija projektantov v velikih projektantskih podjetjih drugačna, je naselje popolno.

Stolpnice v Podlubniku, osemdeseta. Gnezdo stolpnic je umeščeno tako, da ne glede na to, da so te visoke, ne motijo pogledov z Osovnika, s Hribca, Kamnitnika, z vpadnice, ko se bližamo mestu iz Ljubljane ... ne silijo iz mestnih vedut. Postavljene so pred kuliso visokega Lubnika in Križne gore, s katerima se sekvenca polja konča (ali začne). Otroci imajo v teh naseljih prostor za varno igro, stran od prometa. Odmiki med stavbami so veliki, zato osoneenje ni problematično. Tlorisi so jasni, pregledni, z minimalnimi posegi je mogoče stanovanje prilagoditi različnim življenjskim situacijam.

Vse to niso naključja. To je premišljen, interdisciplinaren proces oblikovanja prostora, stavb. Vloga arhitektov je pri tem bistvena.

Dolenčevi vrtovi. Kjer je vse, le vrtov ni več. Edini postulat gradnje je, kako v čim manjšem prostoru prodati čim več stanovanj. Obcestna pozidava staroloških hiš je, namesto da bi se logično nadaljevala ob Cesti talcev in povezala z obcestno pozidavo mimo Dolenca (1865), Fojkarja (1893) do čistilnice (Hren, sreda 19. st.), postala talec be-

Škofja Loka s Hribca. (Foto: Peter Pokorn, ml.)

tonskih volumnov novih blokov. Postala je talec previsokih faktorjev pozidanosti, ki so jih v prostorskem načrtu zahtevali naročniki, da čim bolj vnovčijo kvadratni meter, in potrdili občinski svetniki.

Leta 2017 je Republika Slovenija sprejela državni strateški dokument, Arhitektura za ljudi. Ta uresničevanje javnega interesa na področju arhitekture izrecno dodeljuje arhitektom, krajinskim arhitektom in urbanistom, ki smo organizirani v Zbornici za arhitekturo in prostor Slovenije (ZAPS). Veljavna gradbena zakonodaja določa, da je vodja projekta za stavbe arhitekt, ter da je za npr. vrtec, šolo obvezen arhitekturni natečaj.

V kotlu trenutnih politično kapitalskih apetitov, ki stroko v vseh segmentih družbe izključuje, smo postali arhitekti odveč. »Strokovnjaki« so se odločili, da je treba področje arhitekturnega načrtovanja urediti na novo. V medresorski obravnavi so zato spremembe zakonodaje, katerih namen je razvrednotenje arhitekturne stroke. Za vsako tako odločitvijo seveda spet stojijo kapitalski interesi posameznikov, ki so na položajih družbenih odločevalcev ali so z njimi povezani. V drugi polovici leta se namreč odpira mošnjček evropskih sredstev,

v katerem bodo tudi sredstva za investicije v javni prostor. Je s tem namenom trenutna politična postava, presenetljivo v spregi z Inženirsko zbornico Slovenije, namenila arhitekte izločiti iz arhitekturnega načrtovanja? Je naključje, da se je sprememb zakonodaje prijel ime po nekem ministru, ki je gradbeni inženir, član IZS?

Če bodo spremembe zakonodaje sprejete, bo gradbeno dovoljenje za vrtec lahko pridobil npr. strojni ali prometni inženir, prav tako bo lahko vodja projekta za stavbe kateri koli inženir. Arhitekturno načrtovanje bo s tem izgubilo pomen. Gradbeno dovoljenje je namreč tisti dokument, ki stavbo že zelo natančno definira. Kasneje se ne da več veliko spremeniti!

Ukinili se bodo obvezni projektni natečaji za javne naložbe, s čimer bo družba izgubila tudi možnost izbire najboljše rešitve, investitorjem pa bo še bolj odprta pot do popolne samovolje pri gradnji javnih objektov. Za naš denar!

Da bi bolje razumeli politično objestnost tega početja, je treba poznati arhitektov poklic. Arhitekt dojema družbene spremembe ter človekove želje in potrebe v kontekstu omejenosti in danosti širšega in ožjega prostora. Stavbe za ljudi prav v tem

širokem okviru umesti, zasnuje, oblikuje. Ravno ta širina arhitekta loči od ostalih inženirjev, ki so strokovnjaki na bistveno bolj specifičnem tehničnem področju. Dejstvo je, da jih arhitekt v procesu načrtovanja potrebuje. Z njihovimi rešitvami nadgradi zasnovu v projekt, ga opredmeti do te mere, da je stavbo možno izvesti. Predlagane spremembe gradbene zakonodaje pa nameravajo še ta uveljavljena razmerja, ki funkcionirajo, rušiti. Kot kirurško dejavnost izvajajo visoko usposobljeni specialisti-kirurzi, stavbe snujejo in projektirajo visoko usposobljeni specialisti-arhitekti. Ne bi smelo biti drugače.

Arhitekti prav zdaj veliko energije vlagamo v to, da se predlagane, škodljive spremembe zakonov, ki, vsaj zdi se tako, temeljijo izključno na argumentu moči, v celoti zavrnejo. Za izboljšanje zakonodaje bo potreben dialog, kjer bodo imeli moč argumenti! Če bodo spremembe potrjene, bo odsotnost arhitekture vodila v slabšanje kakovosti prostora in življenja. Trajnostni razvoj, socialna povezanost v prostoru ter kulturna identiteta bodo na resni preizkušnji. Učinki predlaganih sprememb bodo katastrofalni. Vsi bomo izgubili.

Lidija Hajnrihar

Nekdanji hišnik postal prostovoljec leta

Janez Dolinar, član in športni referent Medobčinskega društva invalidov (MDI) Škofja Loka, je lani postal prostovoljec leta v škofjeloški občini. V koronskem letu je po telefonu zlasti vlival optimizem invalidom in starejšim občanom, ki so zaradi epidemije doživljali hude duševne stiske.

Predsednica MDI Škofja Loka **Marija Košir** je v obrazložitvi zapisala, da je Dolinar v prostovoljnem delu brez plačila dejaven že 15 let. »Prostovoljec je od leta 2005, v društvu pa opravi več kot 350 brezplačnih ur na leto. Vedno pomaga invalidom in starejšim občanom, ko je to potrebno.« Nagrajenec je že vrsto let tudi redar na občinskih športnih prireditvah, denimo na Teku štirih mostov in kolesarskih dirkah. V okviru društva se udeležuje tekmovanj v pikadu, kegljanju, balinanju in prostometu. Društvo je največji uspeh doseglo leta 2017, ko so na občinskih športnih rekreacijskih igrah dosegli ekipno tretje mesto.

Ljudi motivira k pozitivnemu razmišljanju
»Po naravi sem optimist in epidemija ni kaj dosti vplivala na

moje razpoloženje. Toda mnogi invalidi in starejši v tem obdobju doživljajo hude duševne stiske. Predvsem doživljajo tesnobo, ko vsakodnevno iz medijev poslušajo o številu umrlih za covidom-19. Zato potrebujejo pogovor, spodbudne besede, upanje, da se v tem času ne počutijo izrinjene iz družbe,« je dejal nekdanji hišnik na OŠ Škofja Loka-Mesto, kjer je bil zelo priljubljen med učenci, ki so mu naredi vzdevek Šišo. Tudi med službovanjem v šoli je rad pomagal otrokom, bil pa je tudi pravičen in strog. »Nekega dne me je neki učenec prosil, da mu odprem garderobo, ker želi iti k zobozdravniku. Ko je odhajal, sem dobil slutnjo, da nekaj ni v redu. Ustavil sem ga in pogledal v njegovo šolsko torbo. V garderobi je ukradel športne copate, kar se je v tistem času kar pogosto dogajalo. Poklical sem

Janez Dolinar, prostovoljec leta 2020

vodstvo šole, ki je potem naprej ukrepalo z mladim dolgooprstnjem,« je povedal Dolinar, ki je včasih pritrkoval v cerkvi svetega Urbana na Gornji Dobravi, danes pa je vpet v lokalno po-

litiko kot predsednik nadzornega odbora stranke SDS. Po njegovih besedah je v Sloveniji premalo prostovoljstva. »Slovenci smo preveč zaprti. Včasih smo bolj držali skupaj, zdaj pa je veliko nagajanja. Ni več tistega kolektivnega duha, kot je bil v preteklem sistemu. Danes ljudje preveč gledajo na denar, kako bodo čim več zaslužili, na pošten ali nepošten način. Pogrešam pristno komunikacijo. Tudi živali se povohajo med seboj, ko se srečajo, mi ljudje pa hodimo drug mimo drugega brez pozdrava,« je razmišljal sogovornik, ki mu je prostovoljno delo nekaj normalnega, vsakdanjega, vrednota, ki bi morala biti domača vsakemu človeku.

Damjan Likar

Na Loškem najnižja brezposelnost v gorenjski regiji

Epidemija je imela na trg dela velik vpliv, saj se je brezposelnost v gorenjski regiji najbolj povečala v primerjavi z drugimi regijami Slovenije. UE Škofja Loka, ki ga pokriva Urad za delo Škofja Loka, ima kljub epidemiji najboljšo sliko brezposelnosti, saj je stopnja registrirane brezposelnosti v zadnjih šestih mesecih najnižja med vsemi uradi Območne službe Kranj.

Po besedah **Dubravke Furar** iz Glavne pisarne Zavoda RS za zaposlovanje se je število brezposelnih na Loškem od avgusta do novembra znižalo, v decembru in januarju pa je zaznati rahlo povečanje. »V zadnje pol leta se je na Uradu za delo Škofja Loka najbolj povečalo število brezposelnih v naslednjih dejavnostih: največ jih je iz predelovalnih dejavnosti, sledi gostinstvo in turizem, druge raznovrstne poslovne dejavnosti, promet in skladiščenje, finance in bančništvo, nekaj malega iz gradbeništva. Kar tretjini vseh na novo prija-

vljenih brezposelnih oseb se je že uspelo zaposliti. Ker je veliko podjetij iz predelovalnih dejavnosti v UE Škofja Loka, upamo, da ne bodo imeli toliko težav z zaposlovanjem kot jih imajo npr. v gostinstvu in turizmu in da epidemija v prihodnjih mesecih ne bo vplivala na njihovo pro-

izvodnjo. To sklepamo na osnovi potreb, trendi zaposlovanja so prav v predelovalnih dejavnostih od delavca za preprosta dela, upravljavca strojev, operaterja strojev do vodstvenega kadra,« je dejala Furarjeva in dodala, da je delež posamezne strukture med vsemi brezposelnimi na

Urada za delo Škofja Loka višji kot pri ostalih uradih: več žensk je prijavljenih kot moških, višji delež, starih nad 50 let, višji delež prvih iskalcev zaposlitve in višji delež oseb z visokošolsko izobrazbo v primerjavi z drugimi uradi za delo.

Damjan Likar

UD ŠL/ meseci	Avgust 2020	September 2020	Oktober 2020	November 2020	December 2020	Januar 2021
Število oseb v evidenci	978	921	920	902	927	940
primerjava 2020/2019 v %	31,6	28,3	25,5	30,5	22,1	22,4

Statistika brezposelnosti na Loškem v zadnjih šestih mesecih in primerjava z letom 2019

V knjigi tudi pričevanja o drugi svetovni vojni

Upokojeni škofjeloški zdravnik Tone Košir in njegova nečakinja Milena Igličar sta lani izdala knjigo *Pošten bodi in delaj*, v kateri sta zbrala 434 folklornih in spominskih pripovedi iz župnij Šentjošt in Lučine. V zgodovinskem poglavju knjige so opisana pričevanja o drugi svetovni vojni in komunistični revoluciji, ki je zelo prizadela obe župniji. Večina pripovedi je zapisana v narečju, prvi zapisi pa so nastali že kmalu po vojni, ko so ljudi v teh krajih tlačile številne prepovedi.

Preživetje jim je lajšala močna vera, povezovalo jih je druženje ob šegah in praznikih, o čemer pričajo legendne povedke in etnološke pripovedi. Ostale zgodbe, tudi šaljive in anekdotične, se nanašajo na trdo življenje in delo prebivalcev iz vseh slojev in starosti, ki niso zapirali vrat siromakom in beračem. Več o vsebini knjige nam je zaupal soavtor knjige **dr. Košir**, ki je po letu 1941 živel v šentjoškem delu Suhega Dola.

Zakaj ste se odločili zbrati pričevanja iz svojega lokalnega okolja?

Potem ko sem že žulil klopi ljubljanske gimnazije, sem počasi dojel vrednost pripovedi naših prednikov in po nasvetu profesorice slovenščine katero tudi zapisal. S seboj sem nosil majhen notes in vanj slišano zabeležil. Seveda v knjižnem jeziku. Šele dosti kasneje, ko sem se že dajal s svojim poklicem na Loškem, sem »odkril« vrednost zapisovanja v domačem, suhodovskem narečju, ki sem ga še kar obvladal, seveda v večji meri kot lučinskega ali šentjoškega. Veliko večino zapisanih zgodb sta mi posredovala teta **Jehana** in brat **Matevž**, slednji v zadnjih štirih do petih desetletjih. Omeniti moram tudi zanimivo in poučno nastajanje zgodb, ki so bile povedane večkrat. Bistvo pripovedi ostane nespremenjeno, spreminja se jezik: z leti sem slišal vse manj narečnih besed in nemških popačenk. Številka ana je postala ena, špampet – pojstle ali postla, šporget štedilnik, taužent tisoč ipd. To je tudi vzrok, da v svojih novejših zapisih obdržim tudi prejšnje čase slišane narečne izraze. Prepričan sem tudi, da bi snemanje na medij, opravljeno v sedanjem času, pripovedovalca usmerilo v pravilnejšo rabo besed in izgovarjavo, drugačno od vsak-

Avtorja knjige **Tone Košir** in **Milena Igličar**.
(Foto: France Stele)

danjega pogovornega jezika. Na tak način pridobljene zgodbe so sicer vsem razumljivejše, manj je razlag in »prevodov« manj znanih in redkih besed, škoda pa je, da izgubijo del pripovedovalskega šarma, značilnega za čas, v katerem so te zgodbe nastajale.

V knjigi so zanimive tudi zgodbe o običajih, ki so veljale za ženske po porodu.

Ko sem pripravljal gradivo za knjigo *Babištvo na Loškem*, sem naletel na obred očiščevanja porodnice po porodu. O tem nas na fakulteti niso učili. Včasih ženska ni smela v cerkev šest tednov po porodu, ker je veljala za nečisto. Ko je prišla prvič po porodu k maši, je pred cerkvenimi vrati počakala na župnika, ki je nad njo opravil posebne molitve in jo blagoslovil, šele potem je smela v cerkev. Na Šentjoškem in Lučinskem je bil obred očiščevanja v navadi še po drugi svetovni vojni, a so ga nekoliko omilili: ženska ni več čakala na župnika pred cerkvenimi vrati, vsem na obeh, kot grešnica. Najprej je šla v žagrad, kjer je opravila spoved in dobila odvezo ob naloženi

pokori, ki jo je odmolila kleče pri stranskem Marijinem oltarju. Šele potem je smela med ostale ženske v cerkvi in med mašo tudi k svetemu obhajilu. V drugi polovici šestdesetih let so ta obred ukinili. Obred očiščevanja izvira iz judovske vere, a se je prenesel v krščanstvo. Marija je prišla k očiščevanju v tempelj štirideset dni po Jezusovem rojstvu. V spomin na ta obred se praznuje svečnica, vsako leto 2. februarja. Februar je namreč v latinskem jeziku praznik očiščevanja, od tod februar, ime drugega meseca v letu.

Razlika med zgodbami in tem, kar so se učili v šoli

Soavtorica knjige **Milena Igličar** je v uvodu zapisala: »Sama se spomnim, da me je pogosto begala velika razlika med tem, kar nam je pripovedoval ata, in tem, kar smo se učili v šoli. Šele pozneje sem spoznala, da je govoril resnico. Atu je otroštvo močno zaznamovala druga svetovna vojna. O vsem, kar je v tem času doživel, je vedno pripovedoval – tudi v času, ko marsikdo tega še ni upal. Čeprav je doživel veliko težkega, tudi močan strah pred smrtjo, ob tem pripovedovanju nikoli ni izražal zagrenjenosti ali večjega sovraštva. Bolj je bilo čutiti ponos, da je vse tako pogumno in iznajdljivo preživel.« **Damjan Likar**

Vojna poved iz knjige *Pošten bodi in delaj*

Ponošene hlače za glavo

Ankat bel pred konc vojske je h nam paršu an partizan. Je biu dama tam nejk u Žerouskn Vorh. Bel od deleč sva se poznala, un mene, jest nēga. Je biu lačn pa stergan, da sa hlače kar vesile od nega. Julka mu je dala ist, jest sn pa šou po ane še čist dobre ponuošene hlače kegvor na vorh, pa mu ih p'rnjesu, de ih je preobu.

Pvol, ke je blo konc vojske, nisl šou z domobrancam na Koruošk, sn se dama skreu. Gor pod striha, se prau pod stražem, sn narjedu za spat. Skuz lina se je vidl deleč naokul. Ni bl več kukar an duobar tidn, ke sa začel u hiše hodit partizani pa sprešovat, ki sn. Sn Julk naruoču, de more rečt, de sn šou od duma takat kat usi tadrug, pa de neč na vi, ki sn. Na vīm, koku sa zvīdl, da nisl paršu na Koruošk. Pol sa pa ankat Julka bel trd zagrabl pa upil, de dobar vīje, de se domā skrivam. Ancajt je tojila, de neč na vī, pol je pa vidla, de novje šl vod hiše prīd, de me dobeje. Je šla kegvor na srīda štejng pa djala fejest na glas: 'Je Janez prid no dol, tele tukej bi rad s tebuoj govurl.' Pa mi ni ostal družga, kukar de sn šou kedvol u vjēže. Sa me kuj aretiral pa gnal u Gorejna vas, od tam pa u Luoka. Nazadne sn paršu u Šentvid. Tam sn biu zap'rt. Ankat pa pride u soba an bel mlad partizan. Ga gljedam, un pa mene. Pa prau: 'A s ti Žepanc ars Planina?' Jest prau, de sn. Kuj sn ga spoznou, je biu un, ke je dubu p'r nas za ist pa hlače sn mu dau, de se je preoblīku. 'A se spouneš, de s mi dau hlače? me praše. Sn partidu. 'Pejd z menuoj!' ukaže. Grjem z nim u ana pisarna. Tam pa povi, koku sn med vojska pomagou partizanam, pa sa me spustl, de sn šou lõhk kīj domu. Pjetnšterdesetga je bla glava gvišn mejn urīdna kukar ane ponvošene hlače. No, pa mam glih zatū soje glava še zmeram na urāt. He, He.

KIP KOP
TRGOVINA IN STORITVE d.o.o.
tel.: 040 974 480
030 671 650
tel.: 040 974 470
030 479 955
Gradac 104,
8332 Gradac
Delovni čas:
pon-pet:
8h-16h

www.kipkop.si
www.kaminapelete.si
POLIKARBONATNE
PLOŠČE
4 mm = 5,89 €
6 mm = 9,49 €
10 mm = 11,49 €
16 mm = 18,49 €

TRAPEZNA PLOČEVINA
7,49 €
KRITINA Z IZOLACIJO
10,49 €

NOVO 2021

AVTOMATSKI TOPLOZRAČNI KAMINI/PEČI NA PELETEI

SUM
moč: 6,5 kW
max: 65 m³
599 €

ZX8
moč: 8 kW
max: 60 m³
655 €

MCZ 10000
moč: 11 kW
max: 110 m³
799 €

ECONOMIC
moč: 11 kW
max: 110 m³
799 €

TOBY HELENA
8 kW = **849 €**
12 kW = **949 €**

**AVTOMATSKI
TOPLOZRAČNI
KAMINI/PEČI NA
PELETE S PRIKLOPOM
NA CENTRALNOI**

MODEL H15
moč: 14,1 kW
max: 100 m³
Priključ na
centralno kurjavo
1499 €

MODEL H20
moč: 20,3 kW
max: 125 m³
Priključ na
centralno kurjavo
1599 €

MODEL H24
moč: 23,48 kW
max: 160 m³
Priključ na
centralno kurjavo
1799 €

**IZMERI GARAŽNA VRATA
SAM IN PRIDOBI
5% DODATNEGA
POPUSTA**

www.izmera.si

**INDUSTRIJSKA VRATA
ROLO GARAŽNA VRATA
DVIŽNA GARAŽNA VRATA
STRANSKA GARAŽNA VRATA**

**VELIKA AKCIJA
DVIŽNIH GARAŽNIH VRAT**

**GARANCIJA
12
let
KIPKOP**

**že za
do širine 289 cm in višine 220 cm
719 €**
vrata v beli, srebrni in rjavi barvi
z vgradnjo

K SODELOVANJU VABIMO MONTERJE GARAŽNIH VRAT

MOŽEN NAKUP NA OBROKE

• do 12 obrokov preko NLB kartic
• do 24 obrokov preko Diners kartice

Donacija loškega podjetja

V Vrtcu Škofja Loka vsako leto organizirajo novoletni bazar, kjer otroci »prodajajo« svoje voščilnice in izdelke. Zbrani denar gre v sklad vrtca, s katerim pomagajo družinam in zagotavljajo nadstandardno opremo. Ker je prireditev minulega decembra zaradi epidemije odpadla, so prosili škofjeloška podjetja za pomoč pri nakupu Zupanovega stola. Od podjetja Čili Pipp iz Svetega Duha so prejeli donacijo v celotni vrednosti.

»Letos smo s pomočjo sklada vrtca nekaj otrokom plačali tečaj plavanja, naročili nove zunanje lesene garniture za otroke in nekaj telovadne opreme. Na seznamu pa je bil tudi Zupanov stol,« je povedal **Blaž Podobnik**, član sklada vrtca Škofja Loka in predsednik sveta staršev, ki se je najbolj angažiral glede nakupa Zupanovega stola, ki ga potrebujejo otroci v razvojnem oddelku vrtca. Po besedah ravnateljice vrtca **Janje Bogataj** je podjetje Čili Pipp že v preteklosti velikokrat doniralo sredstva za otroke v razvojnem oddelku. »Otrokom so omogočili možnost jahanja, obiskovanja bazena in privajanja na vodo, poravnali so kar nekaj izletov s kombijem Sožitja, ki smo ga najeli, da so se otroci lahko odpeljali na izlet, dve leti pa so poravnali tudi stroške obiskovanja terapevtskega psa v oddelku vrtca,« je dejala Bogatajeva in dodala, da je nova pridobitev Zupanov stol popolnoma nastavljen in funkcionalno prilagojen posameznemu otroku, ki mu omogoča pravilno sedenje ter preprečuje nastajanje sekundarnih deformacij. »Stolček bomo koristno uporabili v razvojnem oddelku vrtca v Kamnitniku, ker ni bil v popisnem delu nujne opreme, ga pa potrebujemo za enega izmed otrok, ki ima težave v gibalnem razvoju. Zdaj smo kar nekako improvizirali z različni-

mi stoli in podlogami, uporabili smo tudi en starejši, bolj dotrajan model. Zupanov stolček je dobil ime po njegovem avtorju Janezu Zupanu, ki je pred več kot 35 leti začel izdelovati stole za otroke s cerebralno paralizo.«

Dodatni spisek potreb v škofjeloškem vrtcu

Bogatajeva je poudarila, da je vrtec živ organizem in glede na to, da imajo vključenih 935 otrok, je potreb vedno dovolj. »Zelo si želimo izboljšati otroška igrišča, nekatera igrala že najeda zob časa. Sicer jih obnavljamo, vendar so zdaj na trgu tudi takšna igrala, ki resnično spodbujajo naravne oblike gibanja, za katere opažamo, da ima čedalje več otrok težave. V razvojni oddelki bi želeli namestiti premično posteljico, saj imamo vsaj enega ali dva otroke na generacijo, ki sta pretežno v ležečem položaju. Nastavljiva posteljica bi omogočala več komunikacije, strokovnim delavkam ne bi bilo potrebnega toliko sklanjanja, otroku pa bi bilo omogočeno, da se mu dvigne vzglavje in na isti višini lahko komunicira z ostalim okoljem. Otroški ležalnik je zelo nizek, za marsikatero otroka je lahko tudi nevaren. Želeli bi tudi generalno izboljšati pogoje za bivanje otrok v enoti Najdihojca, kjer bi bilo

Zupanov stol, ki ga potrebujejo otroci v razvojnem oddelku vrtca. (Foto: Janez Porenta)

treba prepleškati vse stene in obnoviti talne površine. V enoti Biba bi bilo treba namestiti prezračevalni sistem, igrišče pa še ozeleniti z dodatnimi drevesi. Sicer pa je kakršna koli oprema v naravoslovnem ali športnem kabinetu izjemno dobrodošla. Menim, da bi v vsaki enoti morali imeti mikroskop, v sedanjih okoliščinah pa še posebej, da bi si otroci lažje predstavljali viruse, bacile, mikrobe ... Že to je dovolj, da bi lahko bolj nazorno videli

kakšno žilo v listu,« je povedala ravnateljica, ki pravi, da jim je občina v zadnjem obdobju zelo naklonjena, saj jim je omogočila nakup kar nekaj sredstev, ki so jih nujno potrebovali. »Posluh ima tudi za obnovo dotrajanih enot vrtca in res lahko rečem, da vzorno sodelujemo. Razumemo pa, da so nekje tudi meje in okviri, zato smo se odločili, da se tudi sami potrudimo in iščemo dodatna sredstva v okolju.«

Damjan Likar

Funkcionalen, varen in udoben JEANS za vsako priložnost.

LENYMOTO

REVLAR
ogječivne

MEMBRANA
z zručenjem

Leny d.o.o., Loka 37, Tržič | www.leny.eu | info@leny.eu | 04/59 55 200

**VRTNARSTVO
ČADEŽ**

V ponudbi pester izbor iz lastne vzgoje:

- sadik zelenjave
- sezonskega cvetja
- začimb
- jagodičevja

Spletna trgovina: www.vrtnarstvocadoz.si
Tel.: 041 450 733, E-mail: info@vrtnarstvocadoz.si

V knjigi popisal zgodbi o dveh pomorskih letalcih

Škofjeločan **Borut Podgoršek**, diplomant študija letalstva na ljubljanski strojni fakulteti, urednik Slovenskega letalskega portala, zaposlen kot predstavnik za odnose z javnostmi na Ministrstvu za obrambo, je po svojem knjižnem prvencu *Zaljubljeni v letenje*, v kateri je s kolegom Markom Malcem zapisal zgodbe ljudi, ki so zaznamovali slovensko letalstvo, nedavno izdal svojo drugo knjigo *Stražar z neba*.

V novi knjigi je osvetlil življenjski in letalski poti **Franceta Bolharja** in **Pavlina Zuleta**, pomorskih letalcev vojne mornarice Kraljevine Jugoslavije, ki sta obiskovala Pomorsko letalsko šolo v Divuljah pri Splitu, službovala v pomorskem letalstvu ter se po drugi svetovni vojni ponovno srečala v Domžalah. »Zanimivo je, kako sem prišel do njiju. Po izdaji knjige *Zaljubljeni v letenje* se mi je javil vnuk Franceta Bolharja, ki mi je potem predal njegove zapisane spomine. V njih France velikokrat omenja prijatelja Pavlina. Ker Bolharjevi niso imeli veliko fotografij o dedkovih letalskih podvigih, sem se odločil, da poiščem primerne fotografije v Pomorskem muzeju Sergeja Mašere v Piranu. Tam so imeli več kot skrit zaklad. Kopije dnevnika Pavlina Zuleta, ki so mi jih velikodušno posodili v branje. Pavlin pa je v svojem dnevniku omenjal tovariša Bolharja. In tako sem se odločil, da ju združim v eni knjigi,« je Podgoršek opisal nastanek knjige, ki bralcu odpre pogled na življenje pomorskih letalcev nekdanje Kraljevine SHS. **Bogdana Marinac**, muzejska svetnica omenjenega pomorskega muzeja, je v predgovoru zapisala, da je bilo »v vojni mornarici Kraljevine Jugoslavije Slovencev nadpovprečno veliko, med častniki celo 43 %. To govori o tem, kako zaželen in cenjen je bil kljub nevarnosti ta poklic, kako privlačne so bile kljub veliki oddaljenosti od doma šole vojne mornarice, a tudi o nadpovprečni uspešnosti Slovencev na sprejemnih izpitih. Ker je zapuščina obeh zaradi redkosti in izvirnosti še bolj dragocena, je prav, da jima je **Borut Podgoršek** posvetil celo knjigo.« To pa ni zadnja knjiga s področja letalstva, ki jo je napisal avtor, saj s kolegom Malcem načrtujeta že tretjo, v kateri bo mesto dobilo še ducat slovenskih letalcev.

Poklic pilota je bil takrat med mladimi zelo zaželen

V nadaljevanju sledi nekaj odlomkov iz knjige: »Številni viri navajajo, da je bilo med vojaškimi letalci največ Slovencev. Poklic pilota je bil takrat med mladimi zelo zaželen. Po eni strani naj bi jih privlačila tehniško napredna stroka, ki je bila šele na začetku razvoja in slave. Po drugi strani pa so lahko mladi, ki jim ni uspelo zaključiti srednje šole, našli poklicne izzive v vojaških šolah. Te so sprejemale mlade s t. i. nepopolno dokončanimi srednjimi šolami. Vojaške šole so bile poleg tega brezplačne, kar je za številne revne družine pomenilo, da so se rešile enih lačnih ust in hkrati svojim otrokom omogočile nadaljnje šolanje in preživetje. Slovenske šole so bile v tistem času med najzahtevnejšimi v Kraljevini SHS in zato so dijaki s t. i. nepopolno dokončanimi srednjimi šolami z lahkoto opravljali sprejemne izpite na različnih vojaških šolah. Med njimi sta bila tudi **France Bolhar** in **Pavlin Zule**.«

Ko je pobožal gladko, svetlečo se površino, so ga letala zasvojila

»Osemnajstega februarja 1916 so Ljubljano napadla italijanska letala. Z gradu se je oglasila glasna topovska kanonada. Kmalu zatem so Ljubljančani na oblačnem nebu opazili več razpršenih letal, ki so krožila nad središčem mesta in odvrгла nekaj bomb v okolico cerkve svetega Jakoba. Po okolici so odmevale zamolke eksplozije. Za Franceta je bilo to precej strašljivo, saj je njegova mama nemočno čakala na konec kanonade in bombardiranja. Bombardiranje Ljubljane je bil res doživljaj svoje vrste in za Franceta prvi stik z aeroplani. Na srečo so v njem, kljub krutim prizorom, spodbudili

Avtor knjige Borut Podgoršek piše spomine na letu Frankfurt–New Delhi.

neizmerno zanimanje za letala, ki jih je mladi France Bolhar, rojen 11. novembra 1911, lahko že konec leta 1917 otroško zvedavo opazoval nad trzinskimi travniki. Z izbruhom prve svetovne vojne se je razplamtela tudi vojna v zraku. Ko se je prevešala v zadnji del, so v bližini železniške postaje v Trzinu začeli graditi vojaško letališče. Anton Kepic Pajk, takrat je bil doma pri Knoftru, pripoveduje, da je bilo na letališču po 32 letal in da so vsak dan poletela v napad proti soški fronti. »Vsak vzlet in pristane letala sta v Francetu budila nepopisno privlačnost. »Svet letal me je tako zanimal, da sem vsak dan jedva čakal uro, ko bom nameril pot v smeri proti aerodromu. Bila je ljubezen na prvi pogled,« je v spominih zapisal Bolhar. Samo opazovanje letal s Hrševe kmetije kmalu ni bilo več dovolj. France se je želel letala dotakniti. Priložnost se mu je ponudila, ko je moral neki letalec s trzinskega letališča prisilno pristati na travniku v lhanu. Francetova velika želja je bila samo ta, da bi se z roko dotaknil in pobožal gladko svetlečo se površino. To se mu je v preri-

vanju posrečilo in njegovemu hrepenenju je bilo zadoščeno. O tem je svojim sovrstnikom v otroškem ponosu večkrat pravil. Ta dotik pa ga je istočasno zasvojil in zasvojenost ga dolgo časa ni zapustila. Mogoče je bil celo vzrok za njegove vse bolj živo zanimanje za te prečudne ptice, spreletavajoče se nad njegovim domačim nebom.«

Damjan Likar

Naslovnica knjige o dveh slovenskih pomorskih letalcih vojne mornarice Kraljevine Jugoslavije

Martin Eniko in Guinnessova knjiga rekordov

Martin Eniko iz Račeve v občini Žiri je eden največjih slovenskih strokovnjakov za barve in lastnik bogate zbirke barvnih odtenkov, ki ji na svetu ni para. Kot upokojeni koordinator razvoja v žirovski Etiketi je predlani izdal knjigo o tem mednarodno uspešnem žirovskem podjetju, poleg tega je avtor številnih portretov v posebni rasterski pointilistični tehniki.

Kako je prišlo do vaše impresivne zbirke barvnih odtenkov?

S problematiko barv in barvne metrike sem se profesionalno ukvarjal v okviru službe v Etiketi. Področje barv je vsestransko in zahteva interdisciplinarno obravnavo. Zato je bilo zame to še toliko večji izziv. Da sem zbiral odtenke, bolje rečeno barvne etalone ali vzorčke, je šlo bolj za postransko in ljubiteljsko dejavnost, ki se mi je po naključju ponudila. Zbirko, ki jo še vedno skrbno čuvam, sem zaključil pri okoli 150 tisoč različnih vzorčkih. Posebnost teh etalončkov je v tem, da si tudi dva med seboj nista enaka in da so v sitotiskarski tehniki odtisnjeni na papir in nato preneseni na tekstil. Nekaj tisoč, kolikor je bilo to fizično dopustno, sem jih tudi razvrstil v barvni prostor po koordinatah barvitosti, nasičenosti in svetlosti, kot ga je definiral znanstvenik **Albert Henry Munsell**. Prepričan sem, da gre za svojevrstno zbirko in da ji na svetu ni para in bi upravičeno lahko našla mesto tudi v *Guinnessovi knjigi rekordov*. Le nekoga bi moral najti, da bi se spopadel s to birokracijo.

Zakaj vas je pritegnilo risanje s tehniko polaganja pik?

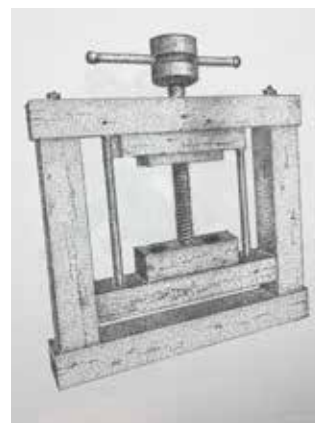
Še bolj kot področje barvne metrike so mi bili, vsaj v zadnjem obdobju, dani možnost raziskave in možnosti uporabe rastrske reprodukcije v različnih tiskarskih tehnikah. Raster je bil in še vedno je v konvencionalnih grafičnih tehnikah edino možno sredstvo oz. orodje za reprodukcijo poltonskih vrednosti. Ker je osnovni element vsakega rastra pika, ni naključje, da sem se po odsluženih delovni dobi lotil risanja v tehniki, ki je nekakšna ročna simulacija frekvenčno moduliranega rastra, kjer je ne oziraje se na tonsko vrednost velikost rastrske pike vedno enaka, spreminja pa se gostota oz. frekvenca

Del zbirke barvnih odtenkov

Martin Eniko, avtoportret v tehniki polaganja pik

Z risanjem starih predmetov ohranja kulturno dediščino.

teh. Da sem eden redkih ali celo edini v širši okolici, ki se ukvarja s to tehniko, ni naključje. Zahteva namreč dobro poznavanje vseh značilnosti, ki jih ta raster omogoča in ponuja, hkrati pa izredno strpnost in koncentracijo pri delu. Samo za ilustracijo naj povem, da je v višjih tonskih vrednostih, tam nekje pri 70- ali 80-odstotni zasičenosti od 300 do 400 pikic na kvadratni centimeter, ki morajo biti v pravilni medsebojni razdalji, ne smejo pa se prekrivati. Tako en portret vsebuje med 30 in 50 tisoč pikic in zahteva okoli 30 do 50 ur potrpežljivega in zbranega risanja.

Kakšnih motivov se lotevate?

Narisal sem že več kot 70 portretov, ki visijo tako na stenah slovenskih domov kot tudi v tujini. Poleg portretov pa mi je še poseben izziv risanje starih predmetov orodij in raznih hišnih ali kmečkih pripomočkov, ki so preživeli svojo uporabnost. Bolj kot samo risanje mi gre za ohranjanje kulturne dediščine in spoštovanja do inovativnosti, sposobnosti in truda naših dedov, ki so te predmete oz. orodja izdelali, da so si z njim omogočili opravljanje vsakodnevnih

življenjskih potreb. Zanimivo, da si te risbe z zanimanjem ogleduje tudi mlajša populacija, ki seveda predmetov ne pozna, zato pa se toliko bolj čudi podnapisom. Trenutno imam v svoji zbirki več kot tristo tovrstnih risb, iz dneva v dan pa še vedno nastajajo nove in še bodo, če bom le našel dovolj motivov. Zato pozivam vse bralce, če hranijo doma kakšne tovrstne predmete, da mi pošljejo njihove fotografije na naslov martin.eniko@mail.com in z veseljem jih bom narisal.

Zakaj ste se odločili izdati knjigo o podjetju Etiketa?

Knjiga *Pot, ki ji ni kraja* opisuje razvoj Etikete od samega začetka, napisal pa sem jo zgolj zato, da se ne bi zabrisal spomin na dogodke in prehojeno pot, ki jo je doživljala današnja Etiketa in v njej zaposleni do prehoda v sedanje tisočletje. Naj na kratko povzamem vsebino. Letos je minilo natančno 60 let, ko so izpod doma sestavljenih statev prilezli prvi metri trakov, ki so ga že v naslednjem letu oplemenitili z valjčnim tiskom. Sledil je razvoj sito, kasneje še knjigo in flekso tiska in celotne grafične priprave, ki jo te tehnologije zahtevajo. Postavljeni so bili sodobni proizvodni

prostori in moderna tovarna je prešla v last delavcev in njihovih upokojencev. Tako je še danes, ko je s svojo najsodobnejšo digitalno tehnologijo in več kot 200 zaposlenimi povsem konkurenčna na svetovnem trgu. Odziv na knjigo je bil nad pričakovanjem, predvsem od generacije, ki je to zgodbo doživljala. Še posebej sem ponosen na pohvalen odziv strokovnjakov iz grafične stroke, ki so podobne zgodbe doživljali v drugih sorodnih okoljih po Sloveniji. Enotnega mnenja so, da takega zapisa še niso dobili v roke.

Damjan Likar

Naslovnica knjige o zgodovini podjetja Etiketa

Ene od najstarejših fotografij akta na Slovenskem

Minilo je sto let od smrti puštalskega poklicnega umetnostnega fotografa **Avgusta Bertholda** (1880–1919), ki je imel ključno vlogo v razvoju fotografije na Slovenskem. V njegovem opusu lahko najdemo tudi fotografije akta iz leta 1907, ki so bile na naših tleh pred prvo svetovno vojno prava redkost.

Spomnimo: ob obletnici je puštalski umetnik **Avgust Babnik** predlagal škofjeloški občini, da temu znanemu impresionistu in fotografu, ki je bil rojen v puštalskem gradu, v Puštalu postavijo obeležje. Tudi v zadnjih Loških razgledih lahko najdemo prispevek o Bertholdu, ki ga je pripravil **dr. Sarival Sosič**, avtor knjige *Avgust Berthold, fotograf z začetka stoletja*. V knjigi je med drugim predstavljena serija portretnih fotografij **Ivana Cankarja**. »Bil je družinski prijatelj, ki je pogosto prihajal na obisk. Cankar je bil s temi fotografijami izredno zadovoljen,« je v knjigi zapisal dr. Sosič. »Pravo redkost pa pomenijo v Bertholdovem arhivu ohranjeni negativi ženskega akta. Ženski akt je predstavljen v naravi. Ženska stoji v vodi, njeno telo je posneto iz vseh možnih obratov, frontalno, profilno in od zadaj. Fotografije so študija človeškega telesa, prelivanje oblike in linije, saj se je fotograf zavedal, da je lahko golo človeško telo enako povedno in slikovito kot obraz. Nevsiljiva fotografija akta

Ženski akti okoli leta 1907

odkriva lepoto telesa, emocionalno čistost, ljubkost, ustvarja vtis harmonične celote in tu in tam tudi nakazuje skrivnostno, zakrito poltenost in erotičnost,« lahko preberemo v omenjeni knjigi.

Damjan Likar

Nikotrans & Begrad, d.o.o.

Razvoz betona v najkrajšem času z najsodobnejšim avtomešalcem z že vgrajeno roko s črpalko na kamionu (doseg roke 32 m), popolna izraba materiala, zelo primeren za težko dostopne kraje, kjer je dostop več kamionom otežen, za manjše betonaže, greznice, škarpe, brez razsipavanja betona v okolico.

Savska Loka 23, 4000 KRANJ
Tel.: (04) 236-40-30
Fax: (04) 236-40-32
E-mail: info@n-b.si
www.nikotrans-begrad.si

TRGOVINA Z GRADBENIM MATERIALOM

- opečni izdelki
- betonski in modularni bloki
- poroterm
- betonske cevi, jaški, pokrovi
- cement, apno, malta, mivka
- tlakovci, robniki
- betonsko železo, armaturne mreže
- PVC program

Del iz škofjeloške okolice okoli leta 1904

Portret Ivana Cankarja okoli leta 1905

Močno verjamem v sodelovanje in prijateljstvo

Zmagovalka natečaja za naj pravljico Škofje Loke Darja Čadež je med drugim načelnica rodu Svobodnega Kamnitnika, študentka Biotehniške fakultete, prostovoljka, ljubiteljska umetnica ... Ta nenavadna kombinacija priča o tem, da je Darja nadvse zanimiva oseba. Res jo velja bolje spoznati.

Darja Čadež (Foto: Maja Kavčič)

Konec lanskega leta smo veliko slišali o vas, saj ste zmagali na natečaju Občine Škofja Loka za najboljšo pravljico Škofje Loke, vaše delo Miška Rubi in zlati list bo šlo v roke prav vsakemu novorojenčku v naši občini. Verjamem, da vas je zmaga zelo razveselila, prinesla pa je tudi veliko dela, saj ste pravljico napisali in ilustrirali sami. Kako zdaj, ko je izid za vami, prav tako tisti prvi odzivi, gledate na celoten proces in končni izdelek?

Še kar težko verjamem, da otroci po Sloveniji prebirajo mojo knjigo. Nikoli nisem mislila, da bom kaj takšnega doživela. Sicer je bil sam proces poln izzivov, pridobivanja novega znanja, strahu pred neuspehom, navdušenja ter hvaležnosti in resnično upam, da to ni bila le edinstvena priložnost. Skozi sam proces ustvarjanja slikanice sem napredovala, kar se lahko vidi tudi skozi ilustracije v knjigi. Če bi zdaj ponovno dobila enak izziv, bi se zadeve lotila drugače, ampak če gledam na projekt kot celoto, sem zadovoljna.

Če vas kdo spremlja na družbenih omrežjih, lahko vidi vaše

umetniško ustvarjanje. Čudovito rišete. Ko vam človek pripiše talent, pravite, da se tega lahko nauči vsak. Lahko to misel razvijete?

Vsi naši ustvarjalni začetki se začnejo s čečkanjem, posne-manjem, risanjem hišic, rožic in ostalih preprostih simbolov. Talent je nekaj, kar ti v začetku pomaga hitreje napredovati, a se na neki točki proces ustavi, če v napredovanje ne vložiš veliko učenja in vaje. Tako kot nekdo trenira svoje glasilke za petje, ustvarjalci trenirajo roke za risanje. Nekateri radi rečejo, da imajo roke svoj spomin. Talent nudi le bolj ugodno izhodišče, rezultat pa je odvisen od vloženega truda v razvoj večšine. S trdim delom lahko prideš veliko dlje kot nekdo, ki ima »talent« in ga ne razvija. Večkrat slišim od ljudi, da si želijo risati, ampak ne morejo, ker nimajo talenta. Vsem tem želim sporočiti, da lahko usvojijo to večšino, če si le dovolj močno želijo. Potrebno pa je veliko vztrajanja in vaje. Živimo v času, ko veliko ljudi išče kratko in takojšnje zadovoljstvo s pomočjo vsehkov, hrane, televizije, računalnika ... Ker razvoj katere koli večšine vzame veliko

časa in zahteva vztrajnost do prvih zadovoljivih rezultatov in posledično resničnega zadovoljstva, nekateri predčasno odnehajo.

V preddverju Sokolskega doma Škofja Loka je na ogled razstava ilustracij iz pravljice. Lahko pričakujemo kaj podobnega tudi v prihodnje? V mislih imam, seveda, razstavo vaših del.

Upam, da, ampak trenutno se posvečam ostalim projektom ter zaključevanju študija, zato še ne razmišljam o večjih ustvarjalnih podvigih, ampak bolj ustvarjam po trenutnem navdihu. Poleg tega se nameravam posvetiti osnovam risanja. Ker nimam nikakršne izobrazbe z umetniškega področja, se mi zdi, da se moram vrniti k osnovam in zgraditi močnejše temelje.

Sicer ste študentka biotehniške fakultete. Katere je vaše področje?

Sem diplomirana biologinja in trenutno zaključujem magistrirj smeri biološko izobraževanje, kar združuje mojo ljubezen do ljudi in narave. To mi omogoča, da se zaposlim kot učiteljica biologije.

Z vsem srcem ste tudi tabornica, še več, celo načelnica loških tabornikov. Kako bi opisali svojo pot od prihoda k tabornikom do tega prestižnega pa tudi odgovornega naziva?

Teče že dvajseto leto mojega taborništva, polno dogodivščin, doživetij, prijateljstev ter pridobivanja neprecenljivega znanja in izkušenj. Tabornikom sem se pridružila pri petih letih, takrat uradno v našem društvu tako majhne starostne skupine, mur-nov, sploh še ni bilo. Sledilo je deset let učenja, vzgoje in zabave pod okriljem dveh različnih vodnic in kar naenkrat sem pristala na vodniškem tečaju. Tako sem v srednji šoli pod svoje okrilje dobila skupino najmlajših otrok,

Ptice so Darjin priljubljen motiv.

s katerimi smo začeli odkrivati svet. Po par letih sem prevzela skupino najstnikov, ki so se razvili v samoiniciativne, angažirane, aktivne posameznike, ki zdaj vzgajajo že svoje (taborniške) otroke. Vodništvo je polno izzivov, zahteva lahko veliko energije in časa, ampak je hkrati ena od vlog, ki ti nudi največ zadovoljstva, sreče in občutka izpopolnjenosti. Sploh, ko vidiš »svoje« otroke, ki kmalu postanejo vzor tebi. V času taborniškega prostovoljstva sem izpeljala več manjših in večjih projektov ter prevzela nekaj funkcij. Vlogo načelnice sem prevzela, saj me je predlagala oseba, ki jo zelo spoštujem. To funkcijo zdaj opravljam že tretje leto.

Dejavni ste še v Društvu za preventivno delo. Kaj natančno delate tam?

V Društvu za preventivno delo inštruktorji izvajamo mladinske delavnice za učence 8. in 9. razreda osnovne šole. S programom pomagamo učencem krepiti socialne veščine, razumeti pomembnost pristnih medosebnih

odnosov, razreševati težave in vprašanja, s katerimi se soočajo v tem ranljivem obdobju začetne adolescence, oblikovati pozitivnejšo samopodobo, zmanjševati tveganje za rizična vedenja ter socialnega izključevanja.

Ste zelo uspešni na številnih področjih pa vendar tako skromni. Katere so tiste vrednote, ki vas vodijo skozi življenje? Najverjetneje je med njimi tudi prijateljstvo, ki ga med drugim izpostavlja vaša pravljica. Drži?

Na hitro bi rekla, da me najbolj opišejo delavnost, pravičnost, iskrenost, odprtost, prostovoljstvo in prijateljstvo. V pravljici sta prikazani dve vrednoti, v kateri v resničnem življenju močno verjamem. Najprej, da je sodelovanje ključ do uspeha, in pa prijateljstvo. V teh hitrih časih, ki so posledica trenutnega načina življenja, ko se nam vsem tako mudi, je vedno bolj očitno, da je najbolj vredno darilo, ki ga lahko podarimo nekomu, čas. Odnosi postajajo vedno bolj površinski in prijateljstvo je res največ, kar lahko damo drugim in sebi. **K. Š.**

**OPTIKA
MARETIČ
DEBELJAK**

OPTIKA MARETIČ DEBELJAK
MATIC DEBELJAK S.P.
 KAPUCINSKI TRG 3, 4220 ŠKOFJA LOKA
 TEL.: +386 4 51 55 300
 WWW.OPTIKAMD.SI, WWW.FACEBOOK.COM/OPTIKAMD

STROKOVNI PREGLEDI VIDA
NOVA KOLEKCIJA SONČNIH OČAL
 KOREKCIJSKA OČALA
 KONTAKTNE LEČE

IZBERITE SVOJ NOVI FIAT

TIPO	500 HYBRID	PANDA HYBRID
ZA 10.990 EUR	ZA 12.390 EUR	ZA 9.890 EUR

ODKRIJTE BOGATO PONUDBO VOZIL S STORITVIJO FIAT 5 PLUS IN Z ODLIČNIMI CENAMI OB NAKUPU PREKO FINANCIRANJA.

fiat.si

AVTO MOČNIK, Jezerska cesta 135, Kranj, telefon: (04) 281 77 14

Vladimir Ahlin – Premetovc je stregel tudi Charlieju Chaplinu

Pred meseci je na knjižne police prišla izjemno zanimiva knjiga *Vrnitev*, v kateri je avtor **Vladimir Ahlin – Premetovc opisal dvestoletno zgodovino rojstne hiše, znamenite domačije in gostišča v vasi Log na vhodu v Poljansko dolino, in spomine na svojo življenjsko in poklicno pot, razpeto med Poljansko dolino in Švico.**

Vladimir Ahlin se je po dolgoletnem službovanju v prestižnem švicarskem hotelu Lausanne Palace, kjer je postal tudi namestnik generalnega direktorja, leta 1996 vrnil v rodni kraj in se lotil obnove gostišča. »Našel sem dva mlada arhitekta. Enega od njiju sem povabil v Lausanne Palace. Želel sem, da bo našel kakšno podrobnost prestižnega Palacea, ki naj bi jo vtihotapil v arhitekturo gostilne Premetovc. Gostišče je svoja vrata odprlo 23. oktobra 1997. Odkar sta mama in ata odšla, si večkrat želim, da bi jima pokazal, v kakšno damo se je spremenila Premetovcova hiša. Osebnost sem bil prepričan, da bo lep lokal z drugačno kulinarično ponudbo in strežbo hitro sprejet. Zakaj sem bil tako prepričan? Vedno, ko sem se po osamosvojitvi Slovenije vračal domov, sem opazoval, kako hitro so s cest prometli fičkote, katrce in zastave. Po cestah so začeli voziti novi, večji in lepši avtomobili. Verjel sem, da bo tudi gostinstvo deležno večjih sprememb. Slovenci smo pač takšni, avto je bil in je še vedno vizitka posameznika. Kaj pa gre skozi usta v želodec, pa ni kaj dosti važno,« je Ahlin nekoliko razočaran ugotovil, da se gostišče na višji ravni pri nas ni tako hitro prišlo. V nadaljevanju sledi še nekaj odlomkov iz knjige.

Prvi Premetovc je zaradi slabega obiska dodatno služil denar s prodajo posode

Anton Ahlin je bil rojen 17. februarja 1841 v Trstu. Njegova mati ga je še kot novorojenčka oddala cerkvi ali samostanu. Takšne ustanove so sprejemale nezaželeni in odvečne otroke. Naš Anton je že v svoji rani mladosti spoznal, da samo z delom pri kmetih ne bo prišel daleč. Takrat sedemindvajsetletni Anton je postal novi najemnik gostilne. Novopečeni birt

se je lotil poslanstva z velikim navdušenjem. Gostilne se je hitro prišlo ime »pri Premetovc«. Pri Premetovc kakšnega posebnega bogastva ni bilo. Gostje so bili bolj redki, zato je bil vsak dodaten zaslužek še kako dobrodošel. Tako se je Anton dvakrat na leto podal na pot proti avstrijski Koroški. Iskat je šel železno in lončeno posodo, ki se takrat na Gorenjskem še ni dobila. Kupljeno posodo je naložil na garce. Tovor je bil zelo težak. Nekemu kmetu je moral plačati, da mu je robo s konjem pripeljal do prelaza. Potem pa ga je pot vodila samo še navzdol proti Kranju. Posodo je začel prodajati že kar med potjo. Vsak prodani lonec je zmanjšal težo tovara na eni strani, a se je počasi debelil mošnjček na drugi. Vse, kar mu je še ostalo, pa je prodal v domačem kraju. Njegovi štirje sinovi so odšli za kruhom v Ameriko. Dva sta se vrnila, le Jurij in Jakob sta ostala v Združenih državah Amerike in sprožila pravo poplavo otrok. Očitno je bila tam boljša rodovitnost. Danes štejeta družini Ahlin in Ohlin več kot 500 članov.

Drugi Premetovc je v gostilni med vojno zmerjal nemške vojake

Stari Anton je sinu **Petru** zapisal domačo hišo. Leta 1940 je oče Peter hudo zbolel in obležal v postelji vse do smrti leta 1948. Celih osem let ni zapustil postelje. Preležal je celo drugo svetovno vojno. Postelja je bila v kamri poleg gostinske sobe. Vrata so bila vedno odprta na stečaj, da je vsaj kdaj videl ali slišal redke goste. Tudi nemški vojaki so kdaj pa kdaj stopili v gostilno. Takrat je bolnik na ves glas zmerjal vojake v polomljeni nemščini, kolikor je je še ostalo z bojišč prve svetovne vojne. Upal je, da ga bo eden od njih ustrelil, pravzaprav rešil. Zanimivo je, da nihče ni vanj usmeril smrtonosne cevi. Še danes znajo vaščani, ki

Vladimir Ahlin – Premetovc z ženo Vero

so bili takrat otroci, povedati, kako je stari Premetovc kričal od bolečin. Petrovega sina **Rudolfa** je mladost razganjala in ni mu bilo težko, da je ponoči obletel pol poljanskih gričev, kjer so bila mlada dekleta. Rudolfu je bila pogodu **Micka**. Nekega večera sta še z enim fantom pristavila lojtro pod njeno okno. Brez uspeha. Domov sta šla z dolgim nosom. Pod istim oknom je še enkrat iskal srečo. To pot pa ga je z lojtre stresel Mickin brat **Matevž**.

V postelji skrivali zaklanega prašiča

Okupator je izdal cel kup odločb in prepovedi. Po vojaških zapovedih so lahko kmetje za domačo uporabo zaklali samo enega pujsa v letu. V zimskem času je Rudolf še vedno hodil klat po kmetijah. Po dobri uri hoda je prispel na domačijo Zejčuš. Šele zdaj so mu domača dekleta zaupala, da bo moral zaklati dva težka pujsa in delati hitro. V teh časih so Nemci kaj radi krožili naokoli. Preverjali so, kako okupirani narod spoštuje njihove zakone. Ravno ko je Rudolf opral črevesje za krvavice in klobase, je pritekel sosedov fant povedat, da iz Gabrka prihaja nemška patru-

lja. Veni sapi so ženske pograbile enega komaj čez pol presekanega prašiča, ga enostavno položile s kožo in špehom vred v posteljo ter jo lepo pokrile. Ko so skrile tudi glavo in parklje, so Nemci že stali na vratih. Oče se je začel ubadati s parklji prašiča. Očetu se je stemnilo pred očmi, ko je še sam ugotovil, da pred njim leži pet parkljev. Videl je konec sveta. Oficir z zloščeni škornji se je nasmehnil in mu zaželel še naprej dobro delo. Patrulja pa je odšla. Po koncu vojne je življenje začelo loviti nov ritem. Že naslednje leto v začetku julija sem na svet prijel še jaz.

Povojni pretepi v gostišču Premetovc

Premetovcov Rudolf se je odločil, da bo obnovil svoj dom. Komaj šestletni deček sem se vključil v delo. Zidarju sem nosil po en zidak. Nekdo je očetu očital, da izkorišča otroke. Krog gostov se je večal. Oče je v zimskem času in za večje praznike prirejal veselice. Sam sem bil največkrat nekje ob plesišču in opazoval, kako se vrtijo plesalci. Všeč so mi bile hitre viže, saj so se takrat plesalkam dvignila krila. Zgodilo se je, da sem včasih videl celo kakšno nogico nad kolonom.

Večkrat pa je na veselicah zavrela tudi kri. Razlogi za pretep so bili običajno povezani s kakšnim dekletom. Kadar je katera komu odklonila ples in je zaplesala z drugim, je že bil ogenj v strehi. Zagotovo jih je njen izbrani fant še tisto noč fasal. Užaljeni so ga namahali kar s stoli ali s tistim, kar jim je pač prišlo pod roke. V ponedeljek sva z očetom popravljala, pravzaprav menjala polomljene noge. Pretepače, ki so se stopili zaradi ene kikle, je oče vedno primerjal s pravimi »zgbami«.

Varuška je namesto moke v prežganko zakuhala čistilni prašek

V tistih treh dneh se je zgodilo marsikaj. Imeli smo skupno kosilo in mlada varuška je namesto moke v prežganko zakuhala čistilni prašek. K sreči je to opazila mat Marjene in posredovala, preden bi bilo prepozno. Spomladi in čez poletje, v času cerkvenih praznikov, se je Premetovcova gostinska ponudba preselila v neposredno bližino podružniških cerkva na Valterskem vrhu, Bukovem vrhu, Gabrški gori in pri Sv. Florjanu. Ob prazniku zaščitnih svetnikov sva z očetom nedaleč od cerkve postavila štant. Gospod župnik tovrstnih ponudb v bližini svete cerkve ni maral. Spoštovati sva morala njegova navodila. Če je sijalo sonce, sva kampirala kar na mežnarjevem dvorišču, če pa je deževalo, je bila rešitev pod kozolcem. Moška klientela je oblegala stojnico pred mašo in med njo. Fantje so vabili svoje vrstnice na sladki liker. Preverjalo se ni, slišalo pa se je pozneje, da so kakšni punči pod vplivom hruške popustile noge. Državni varuhi so vedeli celo, kdaj, kdo in kaj se je govorilo v Premetovcovi gostilni. Namesto da bi država skrbela za blagostanje naroda, so ga raje strupili s svojo ideologijo. Da narod ostane nemočen, je bilo treba razbiti složnost ljudstva.

Mama odgnala domnevna dacarja kar s sekiro

Sestrica je imela komaj štiri leta, ko se je ata spomnil, da bo šel obiskat svoje bratrance v Ameriko. Pred očetovim odhodom pa so v gostilno prišli tudi gostje, ki so se je po navadi izogibali. Firbec je pa res huda bolezen!

Nekateri so prinesli steklenico žganja, drugi klobase, salame in ne vem kaj še vse, da bi oče to odnesel njihovim sorodnikom v Ameriko. Prepričan sem, da ljudje takrat niso imeli nobene predstave o tem, kako velika je ta država. V njihovih glavah ni bila veliko večja kot Kranj z okolico. Enajst dolgih mesecev smo bili brez očeta. Neko dopoldne se je pred gostilno ustavil majhen tovornjak. Vstopila sta dva možakarja. Mama ju je povprašala, kaj jima lahko postreže. Gospoda pa, da sta prišla rubit, češ da davki niso plačani. V kuhinji je stal šivalni stroj, ki je bil v tistih časih veliko bogastvo. Hitro sta si ga ogledala in ga v istem trenutku že nesla skozi vrata. Eden je splezal na kamion, drugi pa ga je potiskal gor, ko je moja mama privihrala ven z dvignjeno sekuro. Še hitreje, kot sta ga nesla ven, sta ga prinesla tudi nazaj in zbežala. Vsak dan smo čakali na očetovo pošto in nanjo tudi takoj odgovorili. Veliko lepih pisem je prečkalo Atlantski ocean v obe smeri. Nekaj se jih je tudi izgubilo, predvsem tista očetova, v katera je priložil kakšnega »zelenca«.

Berači so si morali hrano zaslužiti s cepljenjem drv

Med naše redne goste so se pomешali tudi berači. Takrat jih je bilo kar nekaj. Oče je bil v svoji mladosti večkrat lačen kot sit. Zato si je zaobljubil, da bo hrano, če jo bo kdaj imel, vedno delil. Resnično se je držal svoje obljube. Vsakdo, ki je prestopil prag gostilne, pa naj je imel denar ali ne, je bil dobrodošel. Veljalo je pravilo, da se tistemu, ki je lačen in nima denarja, dá pol klobase in dober krajec kruha. Vse skupaj pa je lahko poplaknil še z dva deci vina. Ta novica se je hitro razširila med gosti brez cvenka. Kljub povečanemu številu takšnih gostov je očetovo pravilo veljalo še naprej. Zalomilo pa se jim je, če ga ni bilo doma. Mama, prava Gorenjka, je ob vsaki odsotnosti moža stvar vzela v svoje roke. Preden je takšen gost dobil kaj za pod zob, ji je moral najprej nanositi ali nacepiti drva za nekaj dni. Šele potem ga je nagradila s celo klobaso. Pa se je stvar kaj hitro umirila. Tistih, ki so imeli smolo, da jih je mama takoj za-

poslila, ni bilo več na spregled. Ampak to samo takrat, ko očeta ni bilo doma.

Intimna zgodba o Ivanu Tavčarju

Ko smo bili otroci že malo starejši, nam je oče povedal tudi intimno zgodnico o pisatelju **Ivanu Tavčarju**. Tako je nekega dne sedel za pisalno mizo. Zatopljen je bil v pisanje ene svojih povesti. Pri ustvarjanju je želel imeti mir. V njegovo sobo ni mogel vstopiti kdor koli in tudi ne kadar koli. Še njegova žena je bolj poredko prišla noter. Dobro je vedela, da kadar on piše, ne želi, da mu kdo prekinja misli. Dan se je nagibal proti večeru. Svetloba je izgubljala svojo moč. Vrat ni bilo slišati. Izza hrbta se mu je približala senca. Nežno mu je roki položila na ramena. Sklonila se je nad njegovo glavo. Pisatelj se ni dal zmotiti. Le roka mu je zdrsnila z mize. Ustavila se je na mečih prišleke. Počasi je dvigala dolgo krilo. Ko je bila že visoko nad kolenom, je globoko vzdihnil in dahnul. »Mici, o, moja Mici, kako te imam rad!« »Kaj, kaj si rekel?« Obrnil se je in dvignil pogled. Ostal je brez besed. Pred njim je stala žena. Ta, ki ji je pred mnogimi leti pred Bogom obljubil večno zvestobo. Še isti večer je morala Mici z Visokega.

Incident v JLA zaradi ustreljenega ptiča

Polkovnik in podpolkovnik sta neko jutro pri jutranji toaleti sredi gozda slišala posebno ptičje petje. Na vsak način sta hotela videti ptička s tako posebnim petjem. Eden od njiju je vzel puško in ga iskal, vse dokler ni

sprožil. Ubogi ptiček je padel z visokega drevesa. Pograbil sem puško in jo uperil v oficirjev trebuh. »In zdaj bom jaz vas!« sem zakričal. Zgrožen sem bil nad njegovim dejanjem. Drugi oficir je zagrabil cev puške in jo usmeril v zrak. Verjetno smo bili vsi trije šokirani. Nastala je smrtna tišina. Kakšen je bil razlog, da me takrat niso postavili pred vojaško sodišče, ne vem. Komu bi se moral zahvaliti?

Razuzdane noči v hotelu Slon

Za mojo poklicno usmeritev je oče pozneje naredil veliko. Nekega julijskega popoldneva se je oče vrnil iz Ljubljane in rekel: »V ponedeljek greš z menoj v hotel Slon. Tam potrebujejo mladega fanta.« Že takrat se je nočni lokal hotela Slon lahko pohvalil z edinstveno atrakcijo, striptizmom. V vseh okoliških državah, pa tudi v Jugoslaviji je bilo tako slačenje zakonsko prepovedano. Tako smo Slovenci že takrat pokazali, da smo svobodni. Vsaj nad pasom. Kot blisk je novica o *spogliarello* (slačenju, op. a.) prišla do mladcev onstran meje. Ni jim bilo težko prevoziti 105 kilometrov, kolikor je bila pač Ljubljana oddaljena od Trsta. Niso jih ustavile niti slabe ceste, dež ali sneg. Konec tedna je bil hotel zaseden s tržaško klientelo. Po večini so bili mladci, zelenci, ki so si prišli v Ljubljano nabirat prve seksualne izkušnje. Gostje, ki so uspešno opravili »nočni izpit«, so v nedeljo pri plačevanju računa radi zaokrožili znesek, seveda navzgor. Tako na hitro zaslužen denar smo že naslednji teden zapravili onkraj meje.

DREVESNICA PORENTA

hruške

jablane

slive

ribez

josta

maline

marelice

breskve

češnje

ameriške borovnice

Gorazd Porenta
 Sv. Duh 112, 4220 Šk. Loka
 tel.: 04/5132-045
 GSM: 041/829-877
 odprto od 9.00 do 17.00

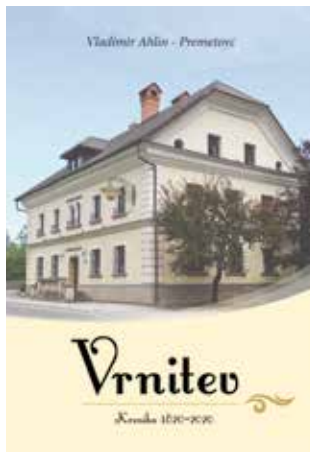
Avtorjeva prva žena s svojo lepoto napolnila gostilno

Od drugih se je Mireilla (avtor jo je spoznal v Švici) razlikovala po tem, da je bila iz rasno mešane družine. Prvi obisk v Logu: Še pred zajtrkom sem se sam spustil v kuhinjo. Mama in ata sta me gledala, v njihuj očeh je bilo polno vprašanj. »Kje si dobil tega črnega hudiča?« je začel oče. »Pelji jo nazaj, kjer si jo dobil!« »Da ne bo prepozno!« je dodala mama. Obljubil sem jima, da jo bom odpeljal nazaj. Da pa bom z njo prekinil vse stike, jima nisem mogel obljubiti. Drugi obisk v Logu: Novica, da sem pripeljal domov »drugačno« dekle, se je razširila v nekaj urah. Že prvi večer se je krčma hitro napolnila. Naslednji dan je bila pri Premetovc gneča še večja. Če bi oče lahko razmaknil zidove, ne bi čakal niti minute. Mel je z rokami. Da mu bo ta »vražička« napolnila gostilno do zadnjega kota, si ni predstavljal. Kuril je v peči in moji ljubici hotel dopovedati, da skrbi, da je ne bo zeblo. Važno

mu je bilo, da bo na peči ostala čim dlje. Novica je segla vse do Ljubljane. Tretji večer se je med gosti drenjalo tudi nekaj radovednih Ljubljančanov. Četrti dan zjutraj sem oznanil staršema, da se bova poslovila. Odločila sva se, da bova najdaljšo noč v letu preživila v Slonu. Očetu se je stemnilo. »Pa ne zdaj, ko se je začel ta pravi posel. Lahko bi počakala še kakšen dan!«

Ahlin v hotelu Lausanne Palace sprejel tudi Štuklja in Chaplina

Od samega odprtja hotela leta 1915 se je tu zbirala klientela, ki se je umaknila na varno iz vojnih žarišč. Premožna evropska aristokracija je zasedla prestižne hotele. Kmalu jim je sledila še ruska, ki se je umaknila revoluciji. V Lausanne Palaceu so se zbirale tudi kronane glave cele Evrope, Rusije, Bližnjega vzhoda, Egipta. Sprejemal sem številne prince in princeze, grofe in grofice, ne nazadnje tudi kralje in kraljice. Globoki prikloni in poljubi rok so kar deževali. Prav dobro se še spominjam,

***Knjigo lahko naročite
po telefonu na številko
040 619 010.***

ko je na recepcijo predme stopil starejši gospod. Ko mi je povedal, da ima rezervacijo na ime **Leon Štukelj**, sem ga takoj pozdravil v slovenščini. Kako je bil presenečen. Ni mogel verjeti. V Lausanno je prišel na obisk k predsedniku Mednarodnega olimpijskega komiteja, gospodu J. A. Samaranchu. V prvih letih mojega službovanja je vsako

soboto k hotelskemu frizerju iz Veveyja prihajal gospod **Charlie Chaplin**. Bil je majhen in bolj okrogel. Spomini nanj iz črno-belih in nemih filmov so bili drugačni. Črni kodri so bili zdaj bolj gladki in čisto beli. Med čakanjem na taksi pred hotelskim vhomod nam je vedno zavrtil svojo palico. Seveda, glede na svoj poklic sem moral biti do gostov bolj zadržan. Ampak kadar so se srečale najine oči, sem v njegovih še vedno videl mladeniča, ki je znal nasmejati ali z jokati cel svet. Zgodilo pa se je tudi, da sem kralju **Carlosu** med njegovim obiskom pomagal pobegniti iz hotela. Pristopil je k meni in tiho vprašal, ali obstaja kakšna možnost, da bi neopazno zapustil hotel in mu ne bi sledili njegovi varnostniki.

Damjan Likar

**K sodelovanju
vabimo dopisnike.**

bogataj@freising.si

Četrta generacija popolnoma novega Tucsona začenja svojo zgodbo na novo. Odmik od klasiike je več kot očiten, saj s svojo drzno in sodobno podobo, izjemno ravno udobja, najnaprednejšimi sistemi za pomoč in varnost ter vrhunsko brezžično povezljivostjo zaznamuje nekaj popolnoma novega.

Poudarjene zunanje in globoke bočne linije mu dajejo svojevrsten značaj, ki ga dopolnjuje še notranjost. Ta z novim multifunkcijskim volanom, digitalnimi merilniki, LCD zaslonoma, digitaliziranimi in zelo odzivnimi stikali konzole ter udobjem izbranih materialov naredijo vožnjo za popoln užitek.

Povprečna poraba goriva: 5,2 – 7,8 l/100 km, **emisije CO₂:** 125 – 178 g/km. Emisije onesnaževal zavezanega zloka s prometa poravnano prisploje k poslovanju kakovosti zavezanega zloka. Prisploje zloka k čiščenju poslovanja koncentracijam priravnega zloka, delov PM₁₀ in PM_{2,5} ter delovnih okolij. Delo je v ravniku QJ003 (Quality media) sprejemljivo in matriko zavezanega zloka. **Kajenje raven kakovosti na slovenskem trgu.** <http://www.hyundai.si>, 090004-020000 in <http://www.hyundai.si> QJ003-020000. Izdelanje in pridruženje predvsem do tiskanih napak. Sila in simbolizacija. Več informacij je na voljo pri poslovanjih prodajalcev v Hyundai. Pogodbenarje in področje specifičnih porabi porabi in emisiji CO₂ na voljo na www.hyundai.si.

AVTO LUŠINA d.o.o.

Gosteče 8, 4220 Škofja Loka
T: 04 50 22 000
E-mail: prodaja@avto-lusina.si
www.avto-lusina.si

Rad bi odkril svet

Študent prvega letnika prava Rok Šarić je naj prostovoljec leta 2020, je pa še mnogo več kot to. Sin, vnuk, prijatelj, tabornik, popotnik, mentor, inštruktor, podpredsednik društva Interact, simpatičen fant ter dober sogovornik, ki vedno rad priskoči na pomoč in z nasmehom na obrazu polepša dan ljudem, ki ga obkrožajo.

Začniva pri vašem petem letu starosti, ko ste postali tabornik. Po lastni želji ali so vaši starši presodili, da bi bilo tovrstno udejstvovanje lahko vaša strast?

Najprej so bili taborniki moja prostočasna dejavnost. Nikoli nisem ničesar treniral ali obiskoval pouka glasbila, sem pa zato hodil k tabornikom. Iskreno se ne spomnim, kako točno je prišlo do tega, ampak se mi zdi, da je bila to dobra odločitev, ker sem tabornik še danes.

Ste taborniški vodnik mladim rodovom, dejavni pa ste tudi v organizacijsko-vodstvenih dejavnostih taborništva. Pravzaprav bi lahko rekla, da je taborništvo velik del vašega življenja, med drugim tudi dobra šola in popotnica, kajne?

Nedvomno. Taborniki so me naučili veliko – od tega, kako se soočiti z vodenjem skupine ali organiziranjem, do ne nazadnje tudi tega, kako ceniti sebe in svoje delo. Veliko, če ne celo največ, se tudi naučim od otrok, s katerimi sem v stiku kot vodnik.

Obožujete jezike, radi si privoščite kakšen odhod v tujino, ni vas strah izzivov. Sodelovali ste pri številnih prostovoljskih projektih, ki so med drugim prav tako praktično pridobivanje kompetenc. Ste človek, ki nenehno išče nova znanja in izkušnje? Kaj vas žene v to smer?

Zagotovo je to do neke mere res, saj se rad spoznavam z novimi stvarmi oziroma se naučim česa novega. Se mi pa zdi, da je poleg neprestane želje po nečem novem pomembno, da se človek vsake toliko časa ustavi, premisli in ceni svojo trenutno situacijo. Živimo v svetu, ki mlademu človeku veliko ponuja, vendar od njega kdaj veliko, celo preveč, tudi zahteva, in neprestano hitenje brez prave evalvacije ostane brez smisla.

Krasi vas poseben čut do sočloveka, saj radi pomagате. Med drugim inštruirate mlade, ki

Rok Šarić

potrebujejo dodatno učno pomoč. Pa najbrž tudi tu ne gre samo za enosmerno učenje, kajne?

Nikoli. Med študijem na fakulteti mi sicer zmanjkuje časa za inštrukcije, a se vseeno s sošolci mnogokrat skupaj učimo oziroma pogovarjamo. Vsakič ko si s človekom v stiku, se, ne glede na vlogo, v kateri si, veliko naučiš.

Po zelo uspešno zaključeni gimnaziji ste se odločili za zahtevni študij prava. Kako to?

Gimnazija mi je dala dovolj dobro podlago, da študiram, kar želim. Pri izbiri študija sem imel nekaj težav s tem, da vse svoje interese združim v en študijski program, kar mi na koncu ni uspelo. Zanimalo me je družboslovje, a to ne pomeni, da nisem imel rad tudi naravoslovja, denimo matematike, poleg tega pa imam – kot ste omenili – zelo rad tudi tuje jezike. Ob izbiri študija sem bil primoran dati nekatere od svojih interesov na stranski tir, na koncu pa sem se odločil za študij prava. Prepričala me je predvsem kakovost študija, uravnovešenost med poglobljenostjo in širino študija, do neke mere pa tudi skladnost med vrednotami, ki ti jih študij prava preda, in tem, kako vidim sebe v prihodnosti. Vrh vsega pa sta na neki način k odločitvi pripomogli tudi zahtevnost in obsežnost študija, ki te ohranja v določeni študijski formi in ti pomaga razviti veščine, kot so organizacija, pregledovanje

obsežne količine snovi, izločanje bistva in podobno.

Študij vam zagotovo zelo polni vaš urnik. Kako usklajujete vsa svoja zanimanja in interese?

Res je, študij mi vzame večino časa. Moram priznati, da odkar študiramo od doma, veliko lažje

sledim študiju, ker imam posledično tudi manj obštedijskih obveznosti. Včasih imam kar nekaj težav s časovnim načrtovanjem, največkrat zato, ker od sebe v enem dnevu zahtevam preveč. Zdi se mi, da je, če imaš več interesov, zelo pomembno med njimi jasno ustvariti prioritete, ter seveda znati reči ne.

Za konec pogledva nekoliko v prihodnost, kako bi orisali svoj idealni dan denimo čez nekaj let, po končanem študiju?

Težko rečem, kam me bo zanesla študijska pot. Vsekakor si želim na izmenjavo za vsaj en semester, kar bo zagotovo vplivalo na to, kaj oziroma na katerem (pravnem) področju se bom specializiral po samem študiju. Rad bi čim več delal z ljudmi, odkril svet okrog sebe in se naučil več tujih jezikov. **K. Š.**

**DA BO VAŠ AVTO DELOVAL BREZHIBNO
hitro - kvalitetno - ugodno**

**NUDIMO KOMPLETNE
SERVISNE USLUGE
ZA VAŠ AVTO**

- servis zavor (ABS)
- najnovejša tehnika odprave napak in nastavitve motorjev s tehnologijo **BOSCH**
- **priprava vozila za tehnični pregled**
- prodaja in menjava akumulatorjev
- vsa ostala avtomehanična dela
- servis in popravilo vrtnih in kmetijskih mehanizacij

**AVTOSERVIS
KODER d.o.o.**

SVETI DUH 37, 4220 ŠKOFJA LOKA, TEL.: 041/721-601
DEL. ČAS: PON. - PET. 8.00 - 14.30 IN 16.00 - 18.00
SOBOTA, NEDELJA IN PRAZNIKI ZAPRTO

FILTRI, SVEČKE, BRISALCI, JERMENA za vse znamke vozil!

REMYLY CITROËN TOYOTA CITROËN

DAEWOO QIPEL

DAEWOO QIPEL

DAEWOO QIPEL

DAEWOO QIPEL

DAEWOO QIPEL

DAEWOO QIPEL

DAEWOO QIPEL

**MENJAVA
IN PRODAJA
PNEVMATIK**

Strelsko društvo Lotrič Železniki se seli v kinodvorano na Češnjici

Epidemija koronavirusne bolezni je zelo prizadela tudi delo strelcev v SD Lotrič Železniki, ki zaradi sprostitve ukrepov prvi konec tedna v marcu začena z državno ligo v streljanju s pištolo proti SD Olimpija, s puško pa proti SD 1. Pohorskemu bataljonu iz Ruš. Društvo zadnjih deset let spada po številu kategoriziranih športnikov med najuspešnejša športna društva v občini in med najboljša strelska društva v Sloveniji.

V prejšnjem letu je društvo praznovalo 70-letnico delovanja. »Dvakrat smo pripravljali svečano akademijo, ki smo jo želeli združiti s tekmovanjem, na katerem naj bi v Železniki prišlo okrog 500 tekmovalcev. Tako tekmovanja kot svečane akademije zaradi epidemije nismo mogli izvesti,« je dejal predsednik društva **Branko Košir** in dodal, da bo letos tekmovalna sezona v streljanju z zračnim orožjem zelo kratka, se pa bo za najboljše strelce v maju začela sezona z malokalibrskim orožjem. Glede na to, da imajo po novem pet elektronskih tarč za streljanje na 25 in 50 metrov, bodo kan-

didirali za organizacijo državne lige s tem orožjem. Po njegovih besedah se društvo sredi marca seli v nove prostore. »Stavbo, kjer je zdaj strelišče (nad Občino Železniki), od jeseni prenavljajo. Zaradi previsokih stroškov smo se morali načrtom, da bi imeli še naprej strelišče v tej stavbi, odpovedati. Z Lesno zadrugo Železniki smo se dogovorili za dolgoročni najem kinodvorane na Češnjici. Prostore že urejamo, urejamo luči in pripravljamo prostor, da bo uporaben za treniranja in tekmovanja.« In kaj je skrivnost njihovih uspehov? »Eden glavnih razlogov je, da se veliko vlaga v trenerski kader

Petra Dobravec je osvojila bronasto medaljo na Mediteranskih igrah.

(imamo sedem trenerjev), drugi razlog je, da imamo trenerji na razpolago malo tekmovalcev in da potem iz njih poskusimo dobiti čim več. Ne bomo pozabili četrtega mesta na svetovnem prvenstvu v streljanju z zračno pištolo za ženske in bronaste medalje na Mediteranskih igrah **Petre Dobravec**. Trenutno je najboljša tekmovalka **Anja Prezelj**, ki je bila zadnja štiri leta stalna udeleženka evropskih prvenstev in edina iz Železnikov, ki se je udeležila olimpijskih iger mladih, kjer je osvojila peto mesto.

Damjan Likar

Delo Knjižnice Ivana Tavčarja Škofja Loka v novih pogojih

KNJIŽNICA
IVANA TAVČARJA
ŠKOFJA LOKA

Epidemija, ki se je pričela pred enim letom, je dodobra vplivala tudi na delo knjižnice. Kljub začetnemu zaprtju smo se trudili, da bi knjige našle pot do uporabnikov. Delna sprostitev v lanskim poletnih mesecih, je zbujala upanje na postopno normalizacijo, toda nov jesenski val je znova onemogočal naše polno delovanje. **Vseeno pa ste nas bralci v decembru 2020 in januarju 2021, obiskali večkrat kot v enakem obdobju pred enim letom, kar nam sporoča, da je knjiga še bolj pomembna za občutek normalnega življenja v teh pogojih!**

Zato smo iskali nove možnosti, predvsem na področju prireditev. Prav tako smo ob

poštevanju varnostnih ukrepov omogočali uporabnikom dostop do gradiva. Na lokacijah v Železnikih, Žireh in na Trati smo postavili **odlagalne trezorje, kamor uporabniki lahko vrnejo gradivo tudi v času zaprtosti teh enot**, tako kot je bilo to do sedaj možno v Škofji Loki.

V mesecu februarju smo pričeli izvajati prireditve za otroke in odrasle na daljavo. Z lokalno radijsko postajo sodelujemo pri pripravi pravljice za najmlajše. Enkrat tedensko v času, ki je bil prej namenjen pravljčni uri v knjižnici, ob torkih ob 17.30, **preko valov Radia Sora** knjižničarke našim uporabnikom in ostalim poslušalcem pripovedujemo pravljico, ki je naknadno v posnetku na voljo tudi na naši spletni strani. Pripravile smo tudi posnetek Pravljične

joge za otroke in Delavnice za spletne prste. Posnetek prikazuje izdelovanje Kitka, maskote našega mladinskega oddelka, pripravljene pakete z materialom pa otroci lahko prevzamejo v vseh enotah naše knjižnice.

V sodelovanju s prvimi tremi uvrščenimi udeleženci natečaja Občine Škofja Loka za najlepšo otroško pravljico Škofje Loke smo pripravili video predstavitev pravljice v besedi in sliki, ki jo prebirajo avtorji sami. Pravljična zmagovalke natečaja Darje Čadež Miška Rubi in zlati list, ki jo je tudi izdala naša Knjižnica, je že dostopna na naših spletnih mestih.

Prireditve za odrasle smo pričeli z izjemno odmevnim literarnim večerom, recitalom poezije Beremo prešerno in na glas, ki smo jo v sodelovanju s Kulturnim

društvom Grable pripravili ob kulturnem prazniku. V sodelovanju z omenjenim društvom trenutno **preko spletnih orodij srečujeta dvakrat mesečno dve bralni skupini**, katerima se še vedno lahko pridružite.

V februarju smo za odrasle pripravili tudi **predstavitve knjige o podjetništvu ter pogovor z zanimivo škofje-ločanko, predsednico društva Junaki 3. nadstropja**, za marec pa že pripravljamo novo predstavitev knjige, ki jo je izdala rojakinja iz našega mesta, Natalija Obadič.

Spremljajte nas na naši živahni spletni in FB strani ter na IG in TW profilih. Vse te digitalizirane oblike prireditev zbiramo v koticu za otroke in na YouTube kanalu naše Knjižnice.

Kolektiv Knjižnice

Pokal Loka bo marca na Soriški planini

Smučarski klub Alpetour in Občina Škofja Loka sta letošnji, že 46. Pokal Loka zaradi epidemije prestavila na zadnji marčevski konec tedna, tekmovanje pa bo potekalo na Soriški planini.

Na tekmovanju Pokal Loka, ki velja za eno največjih mednarodnih tekmovanj za mlade v alpskem smučanju na svetu, tekmujejo mladi smučarji od 12. do 16. leta starosti. Vsako leto tekmuje več kot 250 mladih iz več kot 30 držav s selega sveta, ki jih spremlja več kot 100 spremljevalcev. Eno temeljnih vodil in poslanstvo kluba je motiviranje in omogočanje mladim dejavno športno udejstvovanje. Sicer pa so v SK Alpetour v začetku decembra 2020 v sodelovanju s Smučarsko zvezo Slovenije na Soriški planini izpeljali štiri tekme državnega prvenstva. Izkupiček je bil za domači klub odličen, saj je državni prvak v slalomu postal Anže Gartner, uspeh pa je z bronom dopolnil Rožle Krelj, medaljo z istim leskom je osvojila tudi Nina Drobnič. SK Alpetour je v aktualni sezoni

46. Pokal Loka bo potekal konec marca na smučišču Soriška planina. (Foto: Peter Pokorn, ml.)

poleg omenjenih štirih tekmovanj za državno prvenstvo od 17. do 21. februarja izpeljal na Soriški planini še štiri mednarodne tekme FIS: dva veleslaloma in dva slaloma. Ločani se lahko

pohvalijo z lepimi uvrstitvami, saj je na zadnjem dnevu v slalomu Anže Gartner zmagal, v drugem veleslalomu pa osvojil odlično tretje mesto. SK Alpetour je sicer v sezoni 2019/2020 ponov-

no postal zmagovalec v skupnem seštevku posameznikov in klubov na državni in regijski ravni, razveselili pa so se tudi zmag posameznikov v skupnem seštevku sezone. **Damjan Likar**

Storitve in trgovina, d.o.o.
Podlubnik 135, 4220 Škofja Loka

- PROIZVODNJA BETONOV
- PREVOZ IN ČRPANJE BETONA

031 275 950

Tel.: +386 (0)4 51 20 432 Fax.: +386 (0)4 51 56 010
 GSM: +386 (0) 41 627 575 GSM: +386 (0) 31 627 575
 E-pošta: dolenc.doo@slol.net

- STORITVE S TEŽKO GRADBENO MEHANIZACIJO
- KIPER PREVOZI

041 627 575

DOMEL

IŠČETE NOVO ZAPOSLOITEV?

PRIDRUŽITE SE EKIPI DOMEL

Vabimo kandidatke in kandidate, da se nam pridružijo na lokaciji v Železnikih.
Odprta se delovna mesta na področjih:

- delavec v proizvodnji
- mojster v proizvodnji
- orodjar
- varnostni inženir
- razvojni inženir

Več informacij najdete na spletni strani

<https://www.domel.com/sl/podjetje/zaposlitev/prosta-delovna-mesta>

Če želite postati del uspešne ekipe, oddajte prijavo skupaj z življenjepisom na

<https://prijave.domel.com/>

IŠČEMO SODELAVCE

MEBOR
SAWMILLING MACHINERY

VARILEC

OPIS DELOVNEGA MESTA:

- varjenje po postopku MiG / MAG,
- sestava, montaža in varjenje jeklenih konstrukcij in varjencev
- poznavanje in razumevanje konstrukcijsko tehnične dokumentacije

PRIČAKUJEMO:

- srednja poklicna izobrazba, smer strojništvo
- 10 let izkušenj v varjenju po postopku MiG / MAG
- znanje branja risb
- samostojnost pri delu
- samoiniciativnost
- inovativnost
- natančnost
- vestnost

PONUJAMO:

Ponujamo zanimivo delovno okolje z nadpovprečnim plačilom. Stroj izdelujemo po naročilu, zato je delo raznoliko in ponuja možnosti učenja oz. napredovanja na več področjih. Delovno razmerje bo sklenjeno za nedoločen čas s 6-mesečnim poskusnim obdobjem. Rok za prijavo: 19.3.2021

Prijave pošljite po pošti ali po e-pošti na naslov uros@mebor.eu

LIČAR

OPIS DELOVNEGA MESTA:

- opravljanje celotnih ličarskih del v skladu s stroko
- opravljanje zahtevnih pripravljalnih del pri pripravi barv, lakov in strojne opreme

PRIČAKUJEMO:

- srednja poklicna izobrazba, smer avto ličar
- vsaj 1 leto izkušenj na delovnem mestu ličarja
- samostojnost pri delu
- strokovnost
- natančnost
- vestnost
- ročne spretnosti

MEBOR d.o.o.
Češnjica 48 B
4228 Železniki

T: 04 510 32 00
E: mebor@mebor.eu
W: www.mebor.eu

SALON KERAMIKE IN KOPALNIŠKE OPREME

TRGOCEV, d.o.o.
Obrtna cona Logatec 25
1370 Logatec
Tel.: 01/ 754 24 85
Tel.: 01/ 754 33 98
fax: 01/ 754 35 22
www.trgocev.com

**V mesecu marcu -15%
na vse ploščice iz zaloge
3D izris vaše nove kopalnice**

Več o ponudbi na www.trgocev.com

Delovni čas: od ponedeljka do petka od 8.00 do 19.00 ure,
sobota od 8.00 do 13.00 ure

TISKARNA FARA

Tiskarstvo, storitve, trgovina d.o.o.

Tiskarna FARA d.o.o., Stara Loka 54, 4220 Škofja Loka

GSM: 040 288 232

GSM: 040 899 199

www.tiskarna-fara.si

tiskarna.fara@gmail.com

offset tisk sitotisk dodelava tiskovin
digitalni tisk tampotisk grafično oblikovanje

Nudimo Vam:

- tisk prospektov, zložen, dopisov, obrazcev, blokov, plakatov, letakov, vabil, kuvert, vizitk, etiket, nalepk, diplomskih nalog, knjig, koledarjev,...
- dodelavo tiskovin: špiraljenje, perforacijo, numeracijo, žlebljenje, mehko in trdo vezavo knjig, diplomskih nalog in koledarjev, broširanje, lepljenje v sete,...
- dotisk logotipov na kuverte, dopise, kemične svinčnike, vžigalnike, majice, darilne predmete, koledarje,...
- grafično oblikovanje

INES d.o.o.
Kidričeva cesta 58, 4220 Škofja Loka

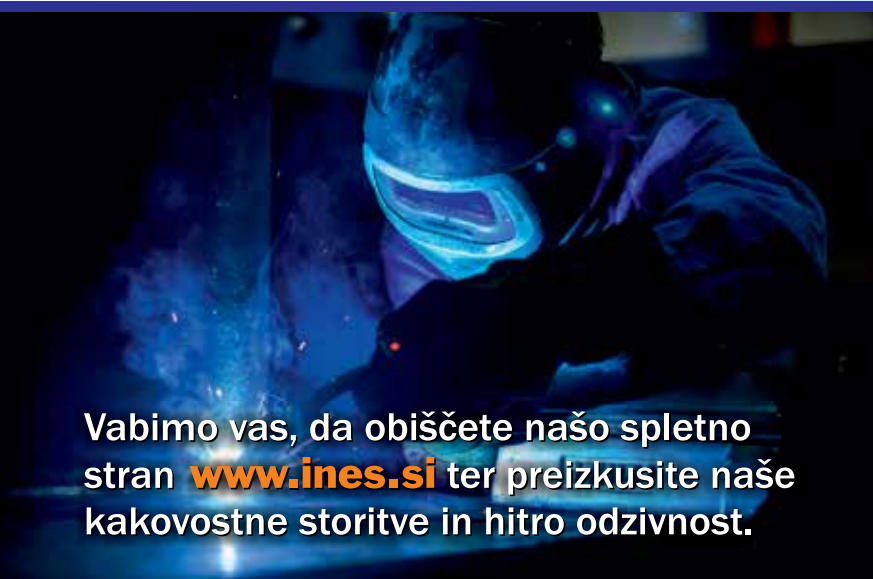

NOVA LOKACIJA KRANJ, TRGOVINA in izdelava hidravličnih cevi
INES d.o.o., Savska cesta 22, 4000 Kranj, +386 4 29 26 020

- * VODNI ODREZ
- * PLAMENSKI ODREZ
- * VARJENJE
- * STRUŽENJE
- * REZKANJE
- * POPRAVILA STROJEV IN NAPRAV
- * SERVIS IN IZDELAVA HIDRAVLČNIH CEVI NA TERENU
- * IZDELKI PO NAROČILU
- * IZDELAVA IN SERVIS HIDRAVLČNIH CILINDROV

TRGOVINA:

- * hidravlične cevi in komponente
- * pnevmatske cevi in komponente
- * industrijske cevi

Vabimo vas, da obiščete našo spletno stran **www.ines.si** ter preizkusite naše kakovostne storitve in hitro odzivnost.

LIP ODKUP HLODOVINE

LIP BOHINJ
From **wood** to **wonders**.

lipbohinj.si

Vaš partner v gozdu že 70 let
Predelava hlobovine na lastni žagi
Kratki plačilni roki in zanesljivo plačilo
Možnost izbire elektronske izmere

- DEMŠAR Viljem ☎ 040 700 058
- GOLOBIČ Mihaela ☎ 031 328 304

DECOP
GRAFIČNE REŠITVE

www.decop.si

NOVO!
Lasersko
graviranje kovin

PEUGEOT STORITVE

PEUGEOT

II

**NASLEDNJI POSTANEK:
NOV ZAGON**

**ORIGINALNI IN
EUROREPAR
AKUMULATORJI
- 40 %**

Ponudba velja od 1. 1. 2021 do 30. 4. 2021

PEUGEOT PRIPOROČA TOTAL **EUROREPAR**

peugeot.si

RODEX **RODEX d.o.o.**, Rova, Rovska cesta 2, 1235 Radomlje, tel. 01 729 9200, www.rodex.si

Darilo: vinjeta 2021

OPEL Zafira Tourer
1.4 Turbo Drive

138 €
na mesec

Darilo: vinjeta 2021

OPEL Astra
1.4 Turbo Enjoy

99 €
na mesec

Darilo: vinjeta 2021

OPEL Corsa
1.4 Color Edition

79 €
na mesec

**BIG
DEAL**

BIG DEAL ZA RABLJENA VOZILA – 3 brezplačni servisni pregledi in 5-letno jamstvo*

Darilo: vinjeta 2021

OPEL Grandland X
1.5 CDTI Innovation

210 €
na mesec

Darilo: vinjeta 2021

OPEL Corsa
1.2 Turbo GS Line

137 €
na mesec

Darilo: vinjeta 2021

OPEL Corsa
1.2 Edition Turbo

129 €
na mesec

**BIG
DEAL**

BIG DEAL ZA MLADE OPLE – 3 brezplačni servisni pregledi in 7-letno jamstvo*

Darilo: vinjeta 2021 in dodaten
popust ob nakupu s financiranjem

OPEL Crossland X
1.2 Enjoy

152 €
na mesec

Darilo: vinjeta 2021 in dodaten
popust ob nakupu s financiranjem

OPEL COMBO
Life 1.2 L1H1 Enjoy

189 €
na mesec

Darilo: vinjeta 2021 in dodaten
popust ob nakupu s financiranjem

OPEL Corsa
1.2 Edition

119 €
na mesec

**BIG
DEAL**

BIG DEAL ZA NOVE OPLE – 3 brezplačni servisni pregledi in 7-letno jamstvo*

OPLOVA
BLISKOVITA
PONUDBA //

JAMSTVO
ZADOVOLJSTVA
VŠEČ VAM BO!
ČE NE, GA PRIPELJITE NAZAJ. //

avtotehna | VIS
HVALA, KER NAM ZAUPATE!

080 88 82
opel.avtotehna-vis.si
info@avtotehna-vis.si

PE LJUBLJANA
PE KRANJ
PE ŠKOFJA LOKA

01 58 18 510
04 281 71 70
04 502 40 00

info.lj@avtotehna-vis.si
info.kr@avtotehna-vis.si
info.skl@avtotehna-vis.si

Kombinirana poraba goriva (po WLTP-ciklu): 4,7–6,1 l/100km in izpusti CO₂: 124–137 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6d-TEMP. Specifične emisije dušikovih oksidov (NO_x): 0,0226–0,0374 g/km. Trdi delci: 0,00048–0,00073 g/km in število delcev: 0,03–0,34 * 10¹¹/km pri dizelskih motorjih. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal iz prometa prispevajo k poslabšanju zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. *Več informacij je na voljo pri prodajnih svetovalcih Avtotehne VIS. Cene in podatki veljajo na dan poslanih objav v tisk. Pridružujemo si pravico do spremembe ponudbe ali napake v tisku. Reprezentativni primer finančnega lizinga za mesečno odplačevanje: Opel Corsa 1.2 Edition Turbo; vrednost predmeta financiranja znaša 13.690 € z DDV. Število obrokov je 84 (mesecev), polog pa znaša 40% (5.476 €). Mesečni obrok znaša 128,10 €. Obrestna mera znaša 7 %. Stroški obdelave in posla so vključeni v plačila na začetku. Morebitni dodatni stroški, ki nastanejo v primeru, da stranka ne izpolnjuje pogodbe, niso vključeni v izračun. Jamstvo zadovoljstva s povratnim odkupom velja za vsa nova, nepoškodovana osebna vozila Opel, za katera je od izročitve novega vozila kupcu minilo manj kot 30 dni oziroma je bilo z vozilom prevoženih manj kot 2.000 km – katerikoli pogoj je prvi izpolnjen. Jamstvo zadovoljstva oz. garancija povratnega odkupa ni na voljo za vozila, ki so upravičena do subvencij Eko sklada za nakup električnih vozil, zaradi pogojev za pridobitev subvencij. Pridružujemo si pravico do spremembe ali ukinitve ponudbe. Slike so simbolične, navedena oprema je odvisna od različice in stopnje opremljenosti.